

Dosarul nr. 1a-849/25
Nr. PIGD: 1-18205273-02-1a-25082025
Vasilisa

Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani
Judecător: Muntean

DECIZIE

13 ianuarie 2026
Chişinău

mun.

Colegiul Penal al Curţii de Apel Centru, în componenţa:

Preşedintele şedinţei de judecată, judecător

Bulhac Ion

Judecători

Pîslariuc Vitalie şi Mămăligă Natalia

Grefier

Moroşan Loredana şi Şeptelici

Cristian

Cu participarea:

Procurorului

Pripa Ion

Avocaţilor

Vasiliu Sergiu

Sorici Gheorghe

Inculpaţilor

Chiosa-Muşet Dmitri

Socol Vadim

Interpretului

Guzun Diana şi Petrov

Natalia

Judecând în şedinţa judiciară publică, în ordine de apel, apelurile declarate de avocatul Roşca Veaceslav şi avocatul Vasiliu Sergiu în interesele inculpatului Socol Vadim, şi de avocatul Sorici Gheorghe în interesele inculpatului Chiosa-Muşet Dmitri, împotriva sentinţei Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 18 martie 2025, în cauza penală de învinuire a lui,

Chiosa-Muşet Dmitri Ivan, născut la *****, IDNP *****, originar şi domiciliat în *****, şos. *****, cetăţean al Republicii Moldova, moldovean, supus militar, studii superioare, căsătorit, doi copii minori la întreţinere, angajat în calitate de şef de sector la SP-6 al IP Botanica al DP *****, fără antecedente penale,

şi

Socol Vadim Nicolai, născut la *****, IDNP *****, originar şi domiciliat în *****, str.***** *****, cetăţean al Republicii Moldova, moldovean, nesupus militar, studii medii de specialitate, căsătorit, doi copii minori la întreţinere, angajat în calitate de director la SRL „Valauto-S Chişinău”, fără antecedente penale,

în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.326 alin.(2) lit.d) și art.326 alin.(2) lit.d) Cod penal.

Termenul de examinare a cauzei:

Judecarea cauzei în prima instanță: 05.12.2018 – 18.03.2025;

Judecarea cauzei în instanța de apel: 25.08.2025 – 13.01.2026.

Procedura de citare legal executată.

Verificând materialele cauzei penale, în raport cu argumentele invocate în apelurile depuse, ținând cont de părerea procurorului și a apărătorilor, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru,

A C O N S T A T A T:

Soluția și argumentele instanței de fond:

Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 18 martie 2025 **Chiosa-Mușet Dmitri Ivan** a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art.326 alin. (2) lit.d) și art.326 alin.(2) lit.d) din Codul penal și condamnat în baza acestor legi, stabilindu-i pedeapsa după cum urmează – în baza art.326 alin.(2) lit.d) Cod penal – amendă în mărime de 3 500 unități convenționale; în baza art.326 alin.(2) lit.d) Cod penal – amendă în mărime de 3 500 unități convenționale. Conform art.84 alin.(1) și (2) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit lui Chiosa-Mușet Dmitri Ivan o pedeapsă definitivă sub formă de amendă în mărime de 4 ***** unități convenționale, echivalentul sumei de 200 *****,0 lei.

S-a aplicat în privința lui Chiosa-Mușet Dmitri Ivan măsura preventivă „obligarea de a nu părăsi țara”, până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe.

Socol Vadim Nicolai a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.326 alin.(2) lit.d) și art.326 alin.(2) lit.d) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa după cum urmează – în baza art.326 alin.(2) lit.d) Cod penal – amendă în mărime de 3 500 unități convenționale; în baza art.326 alin.(2) lit.d) Cod penal – amendă în mărime de 3 500 unități convenționale. Conform art.84 alin.(1) și (2) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit lui Socol Vadim Nicolai o pedeapsă definitivă sub formă de amendă în mărime de 4 ***** unități convenționale, echivalentul sumei de 200 *****,0 lei.

S-a aplicat în privința lui Socol Vadim Nicolai măsura preventivă „obligarea de a nu părăsi țara”, până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe.

S-a aplicat confiscarea specială prin încasarea de la Chiosa-Mușet Dmitri Ivan și Socol Vadim Nicolai în beneficiul bugetului de stat a echivalentului sumelor de

1500 euro la cursul oficial al leului moldovenesc la data executării obligației, mijloace financiare destinate pentru comiterea infracțiunii.

Mijloacele materiale de probă – acte ridicate de la Coșcodan Ivan Fiodor, în baza proceselor-verbale de percheziție din 13.02.2018 a domiciliului, automobilului și biroului și examinate potrivit procesului-verbal de cercetare din 19.04.2018; acte ridicate de la Pretura sectorului Botanica, în baza procesului-verbal de ridicare din 18.04.2018 și examinate potrivit procesului-verbal de cercetare din 18.04.2018; acte ridicate de la Primăria ***** cu sediul în *****, în baza procesului-verbal de ridicare din 18.04.2018 și examinate potrivit procesului-verbal de cercetare din 18.04.2018 (vol.I, f.d.81-174), s-a dispus de păstrat la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării acesteia.

Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că, Chiosa-Mușet Dmitri în perioada lunii noiembrie 2017, aflându-se pe teritoriul Republicii Moldova, acționând împreună și de comun acord cu alte persoane, a săvârșit trafic de influență în următoarele circumstanțe:

În perioada 15.11.2017 - 28.11.2017, aflându-se în *****, persoana în privința căreia cauza penală a fost disjunsă a purtat discuții cu Chiosa-Mușet Dmitri și Socol Vadim în cadrul cărora a pretins de la aceștia mijloace bănești, susținând că are influență asupra persoanelor publice din cadrul administrației publice locale și îi poate determina pe aceștia în vederea urgentării prelungirii și efectuării modificărilor la contractul de arendă funciară nr.5298/10 din 16.06.2010 pentru lotul de pământ din *****, bd. Dacia ***** (partea aeroport), cu suprafața de 171 m².

Tot în această perioadă, Chiosa-Mușet Dmitri, acționând împreună și de comun acord cu alte persoane, inclusiv Socol Vadim, aflându-se în *****, în biroul de serviciu al persoanei în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, amplasat în *****, str. *****, la pretinderea acestuia din urmă, i-a promis și ulterior i-a dat persoanei în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, pentru realizarea de către acesta a influenței promise, mijloace bănești în mărime de 500 euro, care conform ratei de schimb a BNM, constituia suma de 10 250 lei.

Drept urmare a acțiunilor prejudiciabile menționate, la data de 16.01.2018 între Primăria municipiului Chișinău pe de o parte și Alexandr Golea și Ala Golea pe de altă parte, a fost încheiat contractual de arendă nr.6878/2018 a lotului de pământ cu numărul cadastral ***** pentru o perioadă de 5 ani.

Tot el, **Chiosa-Mușet Dmitri** acționând după aceeași metodă, în aceeași perioadă de timp, aflându-se pe teritoriul municipiului Chișinău, a comis infracțiunea de trafic de influență în următoarele circumstanțe:

În perioada 15.11.2017 - 28.11.2017, aflându-se în *****, persoana în privința căreia cauza penală a fost disjunsă a purtat discuții cu Chiosa-Mușet Dmitri și Socol Vadim în cadrul cărora a pretins de la aceștia mijloace bănești,

susținând că are influență asupra persoanelor publice din cadrul administrației publice locale și îi poate determina pe aceștia să perfecteze actele permise de amplasare a 4 gherete din *****, str. *****, care este expirat din anul 2011.

Tot în această perioadă, inclusiv fiind în biroul de serviciu al lui persoanei în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, amplasat în *****, str. *****, acționând împreună și de comun acord cu Socol Vadim, la pretinderea persoanei în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, Chiosa-Mușet Dmitri i-a promis și dat celui din urmă, pentru realizarea de către acesta a influenței promise, mijloace bănești în sumă de 1 ***** euro, care conform ratei de schimb a BNM, constituia suma de 20 500 lei.

Drept urmare a acțiunilor prejudiciabile menționate, la data de 18.01.2018 Pretura sectorului Botanica, ***** a eliberat actele permise numerele 12 și 13 de amplasare pentru o perioadă de un an a gheretelor pe str. ***** pentru beneficiarul ÎI „Antoci Cristina”.

Astfel, Chiosa-Mușet Dmitri este învinuit de comiterea acțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. d) și art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal (două episoade), adică – trafic de influență manifestat prin promisiunea și darea de bani unei persoane care susține că are influență asupra unor persoane publice pentru a-i face să îndeplinească unele acțiuni în exercitarea funcției lor și să nu îndeplinească alte acțiuni în exercitarea funcțiilor lor, acțiuni săvârșite de două sau mai multe persoane, urmate de obținerea rezultatului urmărit.

Socol Vadim Nicolai în perioada lunii noiembrie 2017, aflându-se pe teritoriul Republicii Moldova, acționând împreună și de comun acord cu alte persoane, a săvârșit trafic de influență în următoarele circumstanțe:

În perioada 15.11.2017 - 28.11.2017, aflându-se în *****, persoana în privința căreia cauza penală a fost disjunsă a purtat discuții cu Socol Vadim și Chiosa-Mușet Dmitri în cadrul cărora a pretins de la aceștia mijloace bănești, susținând că are influență asupra persoanelor publice din cadrul administrației publice locale și îi poate determina pe aceștia în vederea urgentării prelungirii și efectuării modificărilor la contractul de arendă funciară nr.5298/10 din 16.06.2010 pentru lotul de pământ din *****, bd. Dacia ***** (partea aeroport), cu suprafața de 171 m2.

Tot în această perioadă, Chiosa-Mușet Dmitrie, acționând împreună și de comun acord cu Socol Vadim, aflându-se în *****, în biroul de serviciu al persoanei în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, amplasat în *****, str. *****, la pretinderea acestuia din urmă, i-a promis și ulterior i-a dat persoanei în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, pentru realizarea de către acesta a influenței promise, mijloace bănești în mărime de 500 euro, care conform ratei de schimb a BNM constituia suma de 10 250 lei.

Drept urmare a acțiunilor prejudiciabile menționate, la data de 16.01.2018 între Primăria municipiului Chișinău pe de o parte și Alexandr Golea și Ala Golea pe de altă parte, a fost încheiat contractual de arendă nr.6878/2018 a lotului de pământ cu numărul cadastral ***** pentru o perioadă de 5 ani.

Tot el, Socol Vadim Nicolai acționând după aceeași metodă, în aceeași perioadă de timp, aflându-se pe teritoriul municipiului Chișinău, a comis infracțiunea de trafic de influență în următoarele circumstanțe:

În perioada 15.11.2017 - 28.11.2017, aflându-se în *****, persoana în privința căreia cauza penală a fost disjunsă a purtat discuții cu Chiosa-Mușet Dmitrie și Socol Vadim în cadrul cărora a pretins de la aceștia mijloace bănești, susținând că are influență asupra persoanelor publice din cadrul administrației publice locale și îi poate determina pe aceștia să perfecteze actele permise de amplasare a 4 gherete din *****, str. *****, care este expirat din anul 2011.

În acest sens, în această perioadă de timp, Socol Vadim a purtat discuții cu persoana în privința căreia cauza penală a fost disjunsă cu privire la sumele de bani care urmează a fi transmise pentru exercitarea traficului de influență.

La fel, în această perioadă, inclusiv fiind în biroul de serviciu al persoanei în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, amplasat în *****, str. *****, acționând împreună și de comun acord cu Socol Vadim, la pretinderea persoanei în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, Chiosa-Mușet Dmitri i-a promis și dat celui din urmă, pentru realizarea de către acesta a influenței promise, mijloace bănești în sumă de 1 ***** euro, care conform ratei de schimb a BNM, constituia suma de 20 500 lei.

Drept urmare a acțiunilor prejudiciabile menționate, la data de 18.01.2018 Pretura sectorului Botanica, ***** a eliberat actele permise numerele 12 și 13 de amplasare pentru o perioadă de un an a gheretelor pe str. ***** pentru beneficiarul ÎI „Antoci Cristina”.

Astfel, Socol Vadim Nicolai este învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. d) și art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal (două episoade), adică – trafic de influență manifestat prin promisiunea și darea de bani unei persoane care susține că are influență asupra unor persoane publice pentru a-i face să îndeplinească unele acțiuni în exercitarea funcției lor și să nu îndeplinească alte acțiuni în exercitarea funcțiilor lor, acțiuni săvârșite de două sau mai multe persoane, urmate de obținerea rezultatului urmărit.

Solicitările apelanților:

Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, la 31 martie 2025, avocatul Roșca Veaceslav în interesele inculpatului Socol Vadim Nicolae, a înaintat cerere de apel, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea integrală a sentinței

Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 martie 2025, reexaminarea cauzei penale și pronunțarea deciziei de achitare a inculpatului.

În motivarea apelului a invocat că probatoriul acumulat la dosar nu confirmă în nici un mod vinovăția inculpatului Socol Vadim.

Susține că inculpatului Socol Vadim i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil cât și examinarea într-un termen rezonabil stabilit prin art.6 al Convenției.

Precizează că cauza penală a parvenit în instanță în anul 2018, iar sentința a fost pronunțată în anul 2025, fapt ce denotă nerespectarea termenului rezonabil, instanța fiind abilitată de a utiliza toate mecanismele legale întru respectarea art.6 din Convenție.

Subliniază că, dacă se va analiza mai minuțios atât rechizitoriul cât și sentința adoptată, va rezulta că dosarul penal la caz a fost pornit în lipsa probelor, iar imaginea procuraturii a fost „salvată” de instanța de judecată.

Comunică că în privința lui Socol Vadim a fost pornită cauza penală în temeiul art.326 Cod penal, precum că ultimul în scopul prolongării contractului de arendă a gheretei, expirată în 2010 și legalizării terenului aferent unității comerciale ce îi aparține, amplasată în str.Muncești, ***** a transmis în viziunea instanței anumite sume de bani unor persoane.

Specifică că potrivit materialelor cauzei examinate în cadrul ședințelor de judecată, nu a fost audiat niciun martor, care să declare în mod clar și direct despre circumstanțele invocate de acuzare în raport cu inculpatul.

Precizează că audierea cet. Coșcodan a fost efectuată cu abateri de ordin procesual, iar persona la caz nu deține și nu cade sub noțiunea de funcționar public, fiind un arhitect particular.

Evidențiază că nici, din declarațiile lui Alexandru Golea nu rezultă implicarea lui Socol Vadim în acte de corupție, fiind interpretate doar în formula generalizată. La fel este cazul similar și în raport cu martorul Antoci Cristina din declarațiile căreia nu este posibil de a concluziona că inculpatul ar fi transmis anumite sume de bani. Ori, în general dacă se vor cerceta cercul persoanelor implicate la dosarul penal vizat nu se va regăsi niciun funcționar public căruia Socol Vădim intenționa să achite anumite mijloace bănești.

Suplimentar face referire și la înregistrările audio/video din care instanța a concluzionat posibilă implicarea lui Socol Vădim în acte de corupție. Astfel, din înscrisul video poate fi urmărit discursul lui Socol Vadim care, manipulează cu ambele mâini, ori gesticularea nu poate fi interpretat și încadrat în norma materială penală prevăzută la art. 326 Cod penal respectiv, nu se încadrează în cadrul legal.

Totodată, afirmă apelantul că instanța de judecată nu a ținut cont de prezumția nevinovăției prevăzută la art.8 Cod de procedură penală, iar toate dubiile apărute au fost interpretate greșit și în defavoarea inculpatului.

Consideră că inculpatul Socol Vadim prin acțiunile sale în perioada noiembrie 2017 nu a fost implicat în careva acte de corupție, nu a pretins, nu a oferit persoanelor publice sau funcționarilor de stat mijloace bănești, respectiv nu cade sub noțiunea art.326 Cod penal și nu poate constitui subiectul examinării.

Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, la 02 aprilie 2025 avocatul Sorici Gheorghe în interesele inculpatului Chiosa-Mușet Dmitri, a înaintat cerere de apel, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 martie 2025, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță de achitare a inculpatului pe ambele capete de acuzare.

În motivarea apelului a invocat că, în cadrul examinării cauzei, instanța de fond a dat o apreciere juridică greșită atât a circumstanțelor de fapt și de drept stabilite, cât și probelor examinate în cadrul cercetării judiciare.

La fel, apărarea face trimitere la declarațiile martorului Golea Alexandru și consideră că instanța a dat o apreciere greșită și eronată circumstanțelor de fapt stabilite în cadrul cercetării judiciare, în special a celor expuse de martorul menționat.

Suplimentar partea apărării face referire la cele expuse de martorul Golea Alexandru și anume evidențiază că acesta a indicat că Chiosa-Mușet Dmitri i-a prezentat cecurile care confirmă că acesta a achitat pentru toată procedura, astfel și dânsul a achitat cecurile în jur de 12 ***** lei, acolo arenda era expirată de mult și a achitat și penalități. Chiosa-Mușet Dmitri îi aducea cecurile și-i spunea că pentru asta s-a achitat atâta, respectiv el îi achita.

Susține că, la adoptarea soluției de condamnare a lui Chiosa-Mușet Dmitri, instanța de judecată a dat o apreciere juridică greșită atât a circumstanțelor de fapt și de drept stabilite, cât și probelor examinate în cadrul cercetării judiciare, în sensul constatării vinovăției prin conținutul extrasului din procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație din 15.01.2018, or însăși stenograma anexată denotă o lipsă evidentă a elementelor componenței de interacțiune în acțiunile inculpatului Chiosa-Mușet Dmitri.

Apărarea consideră că prima instanță a reținut în mod incorect situația de fapt și nu a realizat un examen complet al mijloacelor de probă administrate, din care ar rezulta atât existența faptelor pentru care apelantul - inculpat a fost trimis în judecată, cât și săvârșirea acestora cu vinovăție, în forma cerută de lege.

Specifică că în cauză nu au fost administrate suficiente probe directe și indirecte care ar dovedi tipicitatea obiectivă și subiectivă a infracțiunilor pentru care a fost trimis în judecată inculpatul Chiosa-Mușet Dmitri.

Remarcă apelantul că, examinând conținutul mijloacelor de probă, cercetate în cadrul ședinței de judecată, se constată că nu demonstrează realizarea laturii obiective și subiective de către inculpat în componența modalității normative

incriminate.

Totodată, partea apărării în cererea de apel înaintată, în drept își întemeiază apelul prin prisma următoarelor norme și anume art. 21 din Constituție, art. 8, art. 26 alin. (2) și (3), art. 96 alin. (1) pct. 1), art. 99, art. 100, art.101, art. 389 alin. (1), art. 390 alin.(1) Cod de procedură penală, cât și art. 52, art. 113 Cod penal.

La data de 19 septembrie 2025, nefiind de acord cu sentința primei instanțe, avocatul Vasiliu Sergiu în interesele inculpatului Socol Vadim, a declarat apel suplimentar, prin care a solicitat admiterea apelului inițial și suplimentar, casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 martie 2025, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță de achitare a inculpatului Socol Vadim pe ambele capete de acuzare, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea apelului suplimentar a menționat că sentința instanței de judecată în partea constatării vinovăției și condamnării lui Socol Vădim este neîntemeiată, prin urmare ilegală, bazată pe pretinse probe neveridice, inadmisibile, obținute cu încălcarea prevederilor legale, care nu au fost verificate și apreciate în modul prevăzut de lege, încălcându-se astfel atât prevederile legilor naționale, dar și a celor internaționale, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, fiind grav afectat dreptul inculpatului la apărare, fapte care afectează legalitatea acesteia, impunându-se casarea ei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri.

Relatează apelantul că, pe tot parcursul procesului penal, inculpatul Socol Vădim a pledat nevinovat, deși a recunoscut că îl cunoaște pe Coșcodan Ivan care i-a oferit contra cost servicii legale de planificare/replanificare a unor încăperi, proiectare a unor spații, în baza de procură autenticată notarial, a negat categoric orice implicare în comiterea faptelor prejudiciabile, trafic de influență în privința funcționarilor Primăriei ***** și OCT Chișinău, a făcut explicații clare și coerente, care nu au fost însă luate în considerație de către instanță, argumentele acestuia nu au fost combătute, iar pretinsa analiză a probelor este de fapt o preluare din actul de sesizare a instanței, din rechizitoriu.

Comunică că doar analiza în ansamblu a tuturor circumstanțelor acestei cauze penale, dar și încă a unei cauze penale, privind aceleași fapte în privința lui Coșcodan Ivan, în care au fost pronunțate sentințe permit a concluziona asupra caracterului tendențios al învinuirii înaintate lui Socol Vadim, bazate pe interpretarea distorsionată a unor imagini interceptate și înregistrate în cadrul realizării activităților speciale de investigație realizate în privința lui Gălățanu Ludimila, Coșcodan Ivan și alții.

Totodată partea apărării face trimitere la unele acte emise de către organul de urmărire penală, care au fost puse la baza incriminării ca probe atât la faza de urmărire penală cât și la judecarea cauzei, și invocă astfel că probele date sunt lovite de nulitate, fiind impertinente, și fac referire la o perioadă care nu fac

obiectul cauzei date.

Susține, că este cert stabilit că măsurile speciale de investigație au fost dispuse, autorizate și realizate în cadrul urmăririi penale în cauza nr.2017970642, pornită în privința lui Gălățanu L. și alții. Ulterior, pentru a crea o aparență de legalitate procurorul la 08.02.2017, la 3 luni de la dispunerea măsurilor speciale de investigație și o lună de la încetarea lor, dispune conexarea a 84 cauze penale, după care la 08 septembrie 2018 dispune disjungerea cauzei penale în privința lui Chiosa- Mușet D. și Socol V.

Astfel, în contextul dat, face trimitere la prevederile art.132³ alin.(9) Cod de procedură penală, și anume doar judecătorul de instrucție poate dispune, prin încheiere motivată, folosirea datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații dintr-o cauză penală în alta doar dacă infracțiunea săvârșită este de același gen sau în privința infracțiunilor de terorism, crimă organizată sau infracțiunilor ce atentează la securitatea statului, dar nu mai târziu de 3 luni din momentul obținerii informației.

Consideră că o asemenea încheiere a judecătorului de instrucție, care ar autoriza utilizarea datelor obținute în rezultatul efectuării măsurilor speciale de investigație în cadrul cauzelor penale nr.22017970642 în cadrul cauzei penale nr.2018970660 privind învinuirea lui Socol Vadim, nu există.

Susține că în asemenea condiții au fost încălcate grav prevederile legii citate supra, fapt care indubitabil condiționează nulitatea acestor pretense probe, or, potrivit pct.8 alin.(1) art.93 Cod de procedură penală: în procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute: cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor prezentului cod.

Nerespectarea cerinței indicate la pct.9 art. art.1325 alin.(9) Cod de procedură penală, constituie o încălcare esențială a dispozițiilor legale, în deosebi în contextul jurisprudenței CEDO în materia interceptării și înregistrării comunicărilor în cauzele pronunțate contra Republicii Moldova și nu doar.

La fel, apelantul notează că, nu există nici un mijloc de probă cum ar fi declarațiile martorilor, corpuri delict - bani, etc., ce ar confirma afirmațiile, presupunerile persoanei care a realizat activitatea specială de investigație, expuse în forma concluziilor personale, în conținutul procesului verbal de consemnare a rezultatelor MSI din 15.01.2018, afirmații, presupuneri ce nu au fost verificate de către ofițerul de urmărire penală, de 2 procurori care au condus urmărire penală, dar nici de instanța de judecată.

Menționează că este de remarcat la acest capitol rolul instanței de judecată, care inițial în ședința dejudecată, a acceptat audierea în calitate de martor a persoanelor care figurează în interceptările convorbirilor, la propunerea

acuzatorului de stat a martorului Coșcodan Ivan, instanța a respins demersul de audiere, iar la propunerea apărătorului Roșca Veaceslav de a fi audiat martorul Maidan Mihail, instanța de fond nici nu a examinat solicitarea dată.

Relevă că în condițiile în care Socol Vadim a oferit explicații credibile-despre relațiile sale cu Coșcodan Ivan, Chiosa Mușet Dmitri, Maidan Mihail, autorul proiectului privind organizarea parcării și căii de acces a terenului din șos.*****, ***** și apare în interceptare, instanța a ignorat aceste declarații, acceptând și preluând constatările părții acuzării, arătare a două degete, arătarea a trei degete.

Invocă apelantul că la baza sentinței de condamnare a lui Socol Vadim au fost puse un șir de probe și mijloace materiale de probă, denumirile cărora au fost preluate din rechizitoriu, fără cel puțin a fi verificate prin prisma prevederilor Codului de procedură penală și a verifica pertinența lor pentru învinuirea adusă.

Reamintește, că în cadrul urmăririi penale și a cercetării judecătorești nu au fost administrate probe utile, pertinente, veridice și legal administrate care ar veni să dovedească vinovăția lui Socol Vadim în comiterea infracțiunii incriminate. În acest sens, susține integral apelul declarat de colegul avocat Roșca Veaceslav, subscriind fiecărui argument în parte și concluziei în general.

La fel, accentuează că nu a fost administrată, cercetată și apreciată nici o probă care ar fi confirmat despre faptul că Coșcodan I. în perioada 15-28 noiembrie 2017 ar fi purtat discuții cu Socol Vadim și Chiosa - Mușet Dmitri în cadrul cărora ar fi pretins mijloace bănești susținând că are influență asupra persoanelor publice din cadrul administrației publice locale și îi poate determina pe aceștia să perfecteze actele permise. Or, actele permise despre care se insistă că ar constitui mijloace de probă în prezenta cauză penală, au fost perfectate potrivit legii, la moment sunt în vigoare.

Notează că, nu poate fi neglijată modalitatea prin care s-a reținut fapta în acțiunile lui Socol Vadim, inițial de către procuror în ordonanța de punere sub învinuire, rechizitoriu, preluată de către instanța de judecată, care a constatat că fapta de promisiune și dare de bani unei persoane care susține că are influență asupra unor persoane publice ar fi fost comisă de către Chiosa - Mușet Dmitrii, acționând de comun acord cu Socol Vadim. Cum a constatat inițial procurorul, apoi instanța de judecată acest fapt, nu este clar.

La judecarea apelului, avocatul Vasiliu Sergiu, cât și inculpatul Socol Vadim, au solicitat admiterea apelului și a apelului suplimentar declarat pe temeiurile indicate și casarea sentinței primei instanțe cu achitarea inculpatului Socol Vadim. Totodată, prin cererea depusă în ședința de judecată din 30.09.2025 avocatul Vasiliu Sergiu în interesele lui Socol Vadim a solicitat revocarea măsurii preventive – obligarea de a nu părăsi țara pînă la rămânerea definitivă a sentinței, aplicată prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18.03.2025, în privința lui Socol Vadim.

În ședința de apel, avocatul Sorici Gheorghe, cât și inculpatul Chiosa-Mușet Dmitri, au solicitat admiterea apelului declarat pe temeiurile indicate și casarea sentinței primei instanțe cu achitarea inculpatului Chiosa-Mușet Dmitri.

În ședința de apel, acuzatorul de stat Pripa Ion a solicitat respingerea cererilor de apel și menținerea sentinței primei instanțe.

Aprecierea instanței de apel:

Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de apel formulate, audiind procurorul, avocații, inculpații și cercetând materialele cauzei penale, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru consideră necesar de a respinge apelurile declarate de avocații Roșca Veaceslav, Vasiliu Sergiu și Sorici Gheorghe, în interesele inculpaților Socol Vadim și Chiosa-Mușet Dmitri, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 martie 2025, ca fiind nefondate, menținând fără modificări hotărârea atacată, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 400 alin. (1) Cod procedură penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă nonprivativă de libertate.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. Prin urmare, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată declanșat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

Prin urmare, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată declanșat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

În conformitate cu art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de apel respinge apelul și menține hotărârea atacată, dacă apelul este nefondat.

Sentința primei instanțe a fost contestată doar de partea apărării, prin care a solicitat emiterea unei decizii de achitare în privința inculpatei Munteanu Valentina.

Probe noi acuzarea cât și apărarea în instanța de apel nu au prezentat, solicitând doar verificarea și aprecierea probelor cercetate în instanța de fond.

Colegiul indică, că la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și just a ajuns la concluzia că inculpații Socol Vadim și Chiosa-Mușet Dmitri au săvârșit anume infracțiunile prevăzute de art. 326 alin.(2) lit.d) și art.326 alin.(2) lit.d) Codul penal, stabilindu-le o pedeapsă echitabilă și proporțională faptelor comise.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Colegiul Penal remarcă că *inculpatul Chiosa-Mușet Dmitri*, fiind audiat în cadrul în ședința de judecată în instanța de fond, susținute fiind declarațiile și în cadrul ședinței de apel, a declarat că, învinuirea ce i se impută nu o recunoaște. Menționează că nu este de acord cu învinuirea adusă, deoarece în acțiunile sale nu au fost careva încălcări ale legislației. Prin anul 2017, nu ține minte data exactă, activa în calitate de șef de sector nr.6 al IP Botanica. Privind activitatea de serviciu pe teritoriul de deservire în sectorul dat, șos. Muncești, ține minte adresa exactă, a observat cum se desfășurau careva lucrări de construcție. Apropiindu-se pentru verificarea legalității efectuării lucrărilor, a solicitat să se prezinte proprietarul terenului, inclusiv și persoana responsabilă, atunci de el s-a apropiat dl Ion și i-a zis că el este responsabil de construcție și i-a comunicat că teritoriul dat și construcția aparține lui Socol Vadim. I-a cerut să-i prezinte actele care permit desfășurarea lucrărilor, dumnealui le avea în copii și i-a zis că originalele sunt la Socol Vadim, atunci i-a zis să-l telefoneze pentru a se prezenta la fața locului. Peste câteva timp s-a apropiat și Socol Vadim, a prezentat actele în original, astfel a făcut cunoștință cu actele, după care a plecat.

Cu ceva timp înainte de momentul descris, știe că tata-socru a depus niște acte la prelungirea arendei teritoriului din apropierea aeroportului, astfel el i-a spus lui personal și cumnatului său că dacă doresc, pot începe activitate în încăperea pe care o deținea pe teritoriul dat, astfel tata-socru i-a oferit toate actele care le deținea, clădirea a vândut-o cumnatului său, iar ultimul a făcut o procură pe numele lui ca să-i reprezinte interesele în toate instituțiile statului, astfel a început procedura pentru a vedea la ce etapă se află cererea. La Primăria *****, și anume Direcția arhitectură și urbanism a fost de mai multe ori și nicicum nu putea afla la ce etapă se află cererea depusă. Într-o zi, când a mers la primărie, pe teritoriul primăriei s-a întâlnit cu Coșcodan Ivan, l-a întrebat dacă activează la Primăria *****, iar el i-a răspuns că da, astfel l-a rugat dacă poate să-l ajute să afle la ce etapă se află cererea, oferindu-i copii ale actului pe care le avea la sine. Peste o perioadă de timp Coșcodan Ivan l-a telefonat și i-a comunicat că nu poate găsi o astfel de cerere și i-a zis că mai bine să scrie o altă cerere privind prelungirea

contractului de arendă, fapt care l-a și făcut. Totodată, după o perioadă de timp, după ce a scris a 2-a cerere, din nou nu știa la care etapă se află, nu era informat. Iarăși l-a rugat pe Coșcodan Ivan dacă poate să-l informeze, iar el i-a comunicat cine este executorul, la cine se află cererea și că sunt careva probleme, respectiv i-a comunicat să se apropie de executor și să întrebe care sunt problemele. Executorul era dl Nicolae, care i-a comunicat că contractul nu poate fi prelungit la moment în legătură cu faptul că este sechestrul pe clădire și nu sunt achitate datoriile pe pământ din anii precedenți, astfel a fost la executorul judecătoresc, a achitat amenzile care au fost pe numele cumnatului său Golea Alexandr și executorul a ridicat sechestrul de pe clădire. După asta nu a avut posibilitatea să meargă mai des la primărie și a mai trecut din nou careva timp.

Amintindu-și că Coșcodan Ivan se află acolo, l-a rugat din nou să-i zică la ce etapă este cererea, iar el i-a comunicat că nu sunt achitate datoriile pe teren, astfel l-a rugat să ia o copie de pe factură pentru a achita datoriile și să i-o transmită. După ce a achitat datoriile, de asemenea prin intermediul lui Coșcodan Ivan a transmis să fie anexată la cerere, la materiale, în legătură cu faptul că accesul în Direcția arhitectură și urbanism la anumite ore este restricționat. Între timp se apropia și el la primărie, în timpul orelor de acces, și practic de fiecare dată se întâlnea cu Coșcodan Ivan pe teritoriul primăriei. În una din întâlniri, Coșcodan Ivan l-a rugat să-i împrumute o sumă de 1 ***** de euro, în legătură cu faptul că are nevoie pentru a-și procura un automobil, dar nu-i ajung bani. La acel moment i-a zis că nu are acea sumă de bani, dar după ceva timp Coșcodan Ivan l-a telefonat și l-a rugat din nou să-i împrumute acești bani, fapt care l-a făcut, în schimb acesta i-a scris ca garanție o recipisă în cât timp îi va întoarce banii. În anul 2018, urmărind pagina web cu deciziile Consiliului municipal Chișinău, a observat că a fost primită decizia precum să fie prelungită decizia contractului de arendă a pământului, astfel s-a prezentat la executorul materialului și ulterior a fost întocmit contractul de arendă a pământului pe o perioadă de 5 ani de zile.

Concretizează că în perioada anilor 2017-2018 s-a văzut multe ori cu Coșcodan Ivan, fiindcă îl întâlnea la primărie. Alte sume bănești nu i-a transmis lui Coșcodan Ivan. Pentru perfectarea actelor de prelungire a acelui contract, unele taxe le-a achitat personal, altele care trebuiau mai repede de achitat și nu se putea prezenta personal, le-a achitat Coșcodan Ivan, iar ulterior i-a întors aceștia banii. Nu-și aduce aminte mărimea sumelor de bani achitate de Coșcodan Ivan.

Toate cheltuielile au ajuns la aproximativ 20 ***** lei, toată procedura, inclusiv cu achitarea amenzilor. Susține că nu a propus careva sume bănești lui Coșcodan Ivan în legătură cu prelungirea contractului.

Menționează că pe Socol Vadim îl cunoaște din anul 2013-2014, fiind ofițer de sector, iar sectorul care i-a fost încredințat era zona Băcioi, astfel în sectorul dat era service-ul auto unde Socol Vadim era director. Socol Vadim nu a solicitat

careva servicii care nu țin de competența sa. Afirmă că nu a primit mijloace financiare de la Socol Vadim sub nici o formă. Socol Vadim nu s-a adresat la el cu întrebări ce privesc activitatea antreprenorială.

Referitor la cele 2 gherete care aparțin lui Antoci Cristina, precizează că dânsa l-a întrebat ca pe sectorist, care este procedura de prelungire a schemei de amplasare a gheretelor date, iar el la rândul său, necunoscând, l-a informat de la Coșcodan Ivan, apoi informația dată i-a transmis-o lui Antoci Cristina. Cu Antoci Cristina sunt cumătri.

Mai indică că cu Socol Vadim nu a discutat cu referire la acest imobil, dar în timpul întâlnirilor cu el probabil că a scăpat vreo informație privind indignarea sa cu privire la faptul cum activează Direcția arhitectură și urbanism a *****, la care dumnealui i-a zis că și el a avut comunicare cu direcția dată și de asemenea s-a întâlnit cu tergiversarea termenilor de examinare. Toate cererile urmau să fie adresate către Pretură. Nu a fost informat în timp cu neajunsurile depistate de către Direcția arhitectură și urbanism. Confirmă că i-a arătat lui Coșcodan Ivan copiile actelor și totodată i-a dat aceste copii pentru ca să se îndrumeze de care act este necesar și să depună cererea. Nu cunoaște dacă de către beneficiarul imobilului din Băcioi a fost depusă vreo cerere. Nu cunoaște dacă Coșcodan Ivan era angajat la Primăria *****. Relevă că suma de 1 ***** euro a transmis-o lui Coșcodan Ivan pe teritoriul Primăriei *****. Nu-și aduce aminte concret cele indicate în recipisă, doar esența. Suma de 1 ***** de euro îi aparținea lui, familiei sale. Banii i-au fost restituiți de către Coșcodan Ivan mai înainte de termenul indicat în recipisă, dar nu-și aduce aminte locul. L-a cunoscut pe Coșcodan Ivan la primărie și a dorit să-l ajute cu suma de bani, altceva nimic nu l-a determinat ca să-i ofere acest ajutor. Nu a întocmit careva acte la momentul când i-a fost restituită suma de bani.

Cu referire la declarațiile oferite de către inculpatul **Socol Vadim**, Colegiul Penal atestă că în ședința de apel a susținut declarațiile oferite în instanța de fond, astfel, în ședința de judecată în instanța de fond a declarat că, învinuirea ce i se impută nu o recunoaște. Menționează că la etapa urmăririi penale, la procurori a explicat și a prezentat probe ale nevinovăției sale. Relevă că deține o afacere, și anume se ocupă cu vânzarea tehnicii de grădinărit, pieselor auto, precum și deține un service auto pentru deservirea mijloacelor de transport. Indică că interesele sale personale nu s-au intersectat niciodată cu interesele funcționarilor din cadrul Primăriei *****. Susține că în înregistrarea audio examinată în ședință vocea aparținea unei persoane din regiunea transnistreană și nu activează în cadrul Primăriei *****, al doilea era Coșcodan Ivan, care-l instrucea. Coșcodan Ivan nu este angajat al Primăriei ***** și acesta îl consulta referitor la perfectarea actelor necesare pentru activitatea sa de construcție. Afirmă că lui Coșcodan Ivan pentru consultații nu-i achita nimic. Precizează că persona cu care discuta, cea din regiunea transnistreană, a fost arhitect, acesta îi pregătea și îi executa proiectul unei

parcări în fața unui magazin pe care l-a arendat de la primărie. Respectiv, discuția era dusă cu acesta. La etapa urmăririi penale a prezentat actele executate de această persoană. Menționează că nu s-a întâlnit și nu a discutat cu nici un angajat din cadrul Direcției de arhitectură și urbanism din cadrul Primăriei *****.

Indică inculpatul că la etapa urmăririi penale nu i s-a explicat în ce se învinuiește, nu i-a fost acordat traducător, era doar un avocat. Procurorii încercau să discute cu el în limba rusă, pe care o posedă. Indică că nu ține minte dacă a efectuat personal careva achitări prin casă pe conturile Primăriei *****. Confirmă că era o persoană care îi pregătea actele pentru parcare ca ulterior să le prezinte la Primărie. Până la final actele pentru parcare au fost transmise Primăriei ***** conform legislației în vigoare.

Concretizează că Chiosa-Mușet Dmitrie nu i-a cerut să efectueze careva acțiuni legate de această parcare. Susține că personal nu a fost niciodată la Primăria ***** la rugămintea lui Chiosa-Mușet Dmitri ca să influențeze careva angajați ca să obțină careva acte permissive pentru construcție. Nici nu au avut așa discuție. Chiosa-Mușet Dmitri a fost șeful poliției pe teritoriul unde se afla magazinul său, respectiv venea și verifica actele care permiteau activitatea sa. Coșcodan Ivan i-a fost recomandat de un cunoscut ca persoană care poate să-l ajute corect la perfectarea actelor pentru parcare, de asemenea, el cunoștea limba română și-l consulta, deoarece personal nu cunoaște destul de bine limba română. Relevă că personal, cât și soacra sa au eliberat lui Coșcodan Ivan câte o procură pentru a perfectă actele necesare cu terminologia corectă.

Consideră că șos. ***** este zona Aeroportului, deoarece la acel moment locuia în sect. Centru. Acea adresă se află mai jos de însăși sediul Aeroportului. Despre arenda funciară din bd. Dacia, zona Aeroportului, beneficiar Golea, nu cunoaște nimic, prima dată a aflat din acest dosar penale. Mai indică că despre arenda a 4 gherete din str. *****, beneficiar Antoci Cristina, la fel nu cunoaște nimic. La acel moment pe str. ***** deținea un service auto. Relatează că bunul imobil din șos.***** îi aparține cu drept de proprietate, dar în fața magazinului terenul este municipal, respectiv avea nevoie de autorizație pentru parcare. Precizează că la acel moment locuia în sect. Centru și documentele soacrei sale la fel le-a discutat cu Coșcodan Ivan, respectiv este zona Aeroportului și este zona Centru. Discuția a fost dusă cu persoana din regiunea transnistreană, deoarece acesta era un cunoscut de-al lui Coșcodan Ivan, respectiv, în video personal se uita la Coșcodan Ivan. Afirmă că în timpul discuției dânsul personal mereu gesticulează. Ce a avut în vedere când a arătat 5 degete, poate avea în vedere 5 mașini, poate 5 ari pentru parcare, nu-și amintește, poate fi orice. Nu ține minte de ce în acea discuție i-a arătat lui Coșcodan Ivan o gesticulație cu 2 degete și a spus că 2 a luat deja.

Cu toate că, inculpații nu și-au recunoscut vinovăția, vina acestora se

dovedește prin ansamblul probator administrat în cadrul cercetărilor judecătorești din prima instanță, analizate și de către instanța de apel, după cum urmează:

- **declarațiile martorului Golea Alexandr**, care în ședința instanței de fond a declarat că, îl cunoaște pe Chiosa-Mușet Dmitri, sunt rude prin afinitate, iar pe Socol Vadim nu-l cunoaște. Relevă că de la socrul său a primit un magazin și acolo era expirată arenda pe pământ, astfel a mers la Primărie și a scris cerere pentru prelungirea contractului de arendă. Acolo i s-a comunicat că în decurs de câteva zile să se apropie. Ulterior, peste câteva zile a mers la primărie, a stat ore întregi și nu a primit nici un răspuns și deoarece lucrează în afara orașului și nu putea să se rețină, a plecat. De la lucru nu i permitea să plece înapoi în oraș și l-a rugat pe Chiosa-Mușet Dmitri să meargă și să vadă care este situația cu contractul de prelungirea arendei. Peste o perioadă de timp Chiosa-Mușet Dmitri i-a spus că trebuie să scrie altă cerere, fiindcă documentele sale nu sunt. Astfel, a mers și a mai depus o cerere, ulterior a decis să-i facă o procură lui Chiosa-Mușet Dmitri pentru ca să se ocupe el de toate aceste documente. Concretizează că a primit magazinul în baza contractului de vânzare-cumpărare, nu ține minte în ce perioadă. După primirea magazinului în proprietate, nu ține minte când a depus cerere de prelungirea arendei. După ce a primit magazinul, a făcut anumite reconstrucții. Indică că s-a adresat la primul etaj la primărie, undeva în spate. Ulterior, peste un timp s-a adresat la primărie cu a doua cerere, dar nu ține minte peste cât timp exact. O copie a cererii cu ștampila de înregistrare nu a rămas la el, nici de la prima cerere, nici de la a doua cerere. După ce a depus prima cerere, s-a apropiat peste câteva zile și nu i s-a dat nici un răspuns, peste câteva zile nu s-a apropiat la primărie, fiindcă nu-i permiteau de la serviciu. Indică că procura eliberată pe numele lui Chiosa-Mușet Dmitri era cu dreptul de a-l reprezenta unde va trebui cu toate contractele de arendă. Nu poate comunica dacă a fost la primărie în anul 2017. Contractul de arendă a fost prelungit și confirmă că a semnat contractul de arendă. Relevă că Chiosa-Mușet Dmitri i-a adus contractul și el l-a semnat, dar unde anume i l-a adus, nu ține minte. Nu i-a comunicat Chiosa-Mușet Dmitri cine îl ajută cu perfectarea contractului de arendă. Mai indică că Chiosa-Mușet Dmitri i-a prezentat cecurile care confirmă că acesta a achitat pentru toată procedura, astfel și dânsul a achitat cecurile în jur de 12 ***** lei, acolo arenda era expirată de mult și a achitat și penalități. Chiosa-Mușet Dmitri îi aducea cecurile și-i spunea că pentru asta s-a achitat atâta, respectiv el îi achita. În euro nu au fost achitate careva sume financiare. Nu cunoaște, dar nu crede să fi fost careva interdicții pe lotul de teren unde urma să fie prelungită arenda. Nu-i este cunoscută persoana pe nume Coșcodan Ion. Pe Antoci Cristina o cunoaște, deoarece el fiind agent comercial, lucrează cu magazinul lui Antoci Cristina. Precizează că în cadrul urmăririi penale a făcut declarații veridice, atunci erau mai recente, declarațiile le-a făcut benevol.

Nu țin minte dacă a semnat personal cererea din 15.11.2017, depusă la primărie, a depus cererea într-un singur exemplar, vreo confirmare nu a primit. Când sa adresat la primărie să vadă starea dosarului i s-a dat o foiță mică. Menționează că reparația la magazin a durat 1 an de zile. Când a dat declarații la urmărirea penală era emoționat și puțin stresat, era pentru prima dată în așa încăpere. Au fost situații când i-au fost prezentate conturile de plată achitate, dar au fost și situații când i-a fost prezentat doar conturile de plată. Reiterează că pe inculpatul Socol Vadim nu-l cunoaște. De la cet. Socol Vadim în perioada în care a fost legalizat magazinul nu i s-a transmis careva mijloace financiare. Nu cunoaște dacă Socol Vadim a participat la perfectarea actelor, nici nu cunoaște cine este această persoană.

- ***extras din procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație din 15.01.2018*** - cercetarea domiciliului, în cazul dat a biroului de serviciu a lui Coșcodan Ivan, situat în *****, str. *****, cu instalarea în el a aparatelor ce asigură supravegherea și înregistrarea audio și video a convorbirilor purtate de Gălațanu Ludmila cu alte persoane prezente în birou, potrivit căruia în perioada 15.11.2017 - 28.11.2017, Socol Vadim, aflându-se în biroul de serviciu al lui Coșcodan Ivan, amplasat în ***** str. *****, i-a promis lui Coșcodan Ivan mijloace financiare pentru ca ultimul să influențeze persoane din cadrul Primăriei Chișinău și OCT Chișinău, pentru efectuarea modificărilor necesare la contractul de arendă funciară nr.5298/10 din 16.06.2010 pentru lotul de pământ cu suprafața de 171 m2, din *****, bd. Dacia ***** (partea aeroport), precum și legalizarea construcției comercială din str. ***** și înregistrarea la OCT Chișinău.

- ***conținutul procesului-verbal de examinare din 19.04.2018 a actelor/obiectelor, ridicate de la Coșcodan Ivan***, conform proceselor-verbale de percheziție din 13.02.2018 a domiciliului, automobilului și biroului de serviciu ale lui Coșcodan Ivan (vol.I, f.d.104-105).

- ***conținutul procesului-verbal de cercetare din 18.04.2018 a actelor/obiectelor***, ridicate de la Direcția funciară a Primăriei ***** cu sediul în mun. Chișinău, bd. ***** și Sfânt 83, conform procesului-verbal de ridicare din 18.04.2018 (vol.I, f.d.135-137).

- ***conținutul procesului-verbal de cercetare din 18.04.2018 a actelor/obiectelor***, ridicate de la Pretura sectorului Botanica cu sediul în *****, str. Teilor 10, conform procesului-verbal de ridicare din 18.04.2018 (vol.I, f.d.155-156).

- ***Mijloacele materiale de probă:*** a) acte ridicate de la Coșcodan Ivan Fiodor, în baza proceselor-verbale de percheziție din 13.02.2018 a domiciliului, automobilului și biroului și examinate potrivit procesului-verbal de cercetare din 19.04.2018, după cum urmează:

- Dosarul cu privire la bunul imobil din *****, bd. Dacia *****, beneficiar Golea Alexandr;

- Cerere din 15.11.2017 din partea cet. Golea Alexandr, prin intermediul căreia se solicită efectuarea modificărilor la contractul de arendă funciară nr.5298/2010 din 16.06.2010. (pe o filă, copie);

- Copia buletinului de identitate a cet. Golea Alexandr, născut la ***** în Chișinău;

- Contract de vânzare-cumpărare din 27.06.2014, încheiat între cet. Golea Alexandr și ÎI „Nicolae Mușet” cu privire la bunul imobil cu nr. cadastral *****, amplasat pe bd. Dacia ***** (pe 2 file, copii);

- Extras din Registrul bunurilor imobile a bunului cu nr. cadastral *****, amplasat pe bd. Dacia ***** (pe 2 file, copie);

- Încheiere privind anularea măsurii de asigurare și ridicarea interdicțiilor privind înregistrarea oricăror tranzacții cu bunurile imobile de care dispune cu drept de proprietate debitorul Golea Alexandr (pe o filă, copie);

- Contract de arendă nr.5298/2010 încheiat între Primăria ***** și ÎI „Nicolae Mușet” pe lotul de pământ cu nr. cadastral ***** (pe 9 file, copie);

- Interpelare nr.01/1-07-2308 din 09.11.2017 cu privire la eliberarea planurilor geometrice a terenului din str. ***** (pe o filă, copie);

- Dosarul cu privire la bunul imobil din *****, str. *****, beneficiar fiind ÎI „Ludmila Petrache”;

- Schema amplasării gheretei din str. *****, beneficiar fiind ÎI „Ludmila Petrache” (pe o filă, copie);

- Copia buletinului de identitate a cet. Antoci Cristina, născută la 27.06.1987;

- Decizie privind înregistrarea modificării datelor din Registrul de Stat al întreprinzătorilor individuali din 16.05.2017, prin intermediul căreia se decide înregistrarea și consemnarea în Registrul de Stat al întreprinzătorilor individuali privind ÎI „Antoci Cristina” (pe o filă, copie);

- Extras din Registrul de stat al întreprinzătorilor individuali nr.359411 din 16.05.2017 cu privire la ÎI „Antoci Cristina” (pe o filă, copie);

b) acte ridicate de la Pretura sectorului Botanica, în baza procesului-verbal de ridicare din 18.04.2018 și examinate potrivit procesului-verbal de cercetare din 18.04.2018, după cum urmează:

- Cererea înregistrată cu nr.03-10/14 din 16.01.2018 adresată de administratorul ÎI „Antoci Cristina”, Antoci Cristina către Pretura sect. Botanica, potrivit căreia se solicită prelungirea schemelor de amplasare a 2 gherete din *****, str. ***** (1 filă copie autenticată);

- Decizia privind înregistrarea întreprinzătorului individual nr.10156*****32396 din 28.09.2015 (1 filă copie autenticată);

- Extras din registrul de stat al întreprinzătorilor individuali nr.320232 din 28.09.2015 (1 filă copie autenticată);

- Decizia privind înregistrarea întreprinzătorului individual nr.10156*****32396 din 16.05.2017 (1 filă copie autenticată);

- Extras din registrul de stat al întreprinzătorilor individuali nr.359411 din 16.05.2017 (1 filă copie autenticată);

- Schema de amplasare a gheretei (autorizație de amplasare) din anul 2008, locul

amplasării fiind *****, str. *****, beneficiar ÎI „Ludmila Petrache”, cu termen de valabilitate de 3 ani (1 filă copie autenticată);

- Schema de amplasare a gheretei (autorizație de amplasare) din anul 2008, locul

amplasării fiind *****, str. *****, beneficiar ÎI „Ludmila Petrache”, cu termen de valabilitate de 3 ani (1 filă copie autenticată);

- Contract de vânzare-cumpărare din 22.12.2017, încheiat între ÎI „Ludmila Petrache”, în persoana administratorului Ludmila Petrachi și ÎI „Antoci Cristina”, în persoana administratorului Antoci Cristina. Obiectul fiind 2 gherete (fiecare câte 12 m2) funcționale, amplasate în *****, str.*****, prețul contractului fiind de 10 ***** lei (1 filă copie autenticată);

- Buletin de identitate Petrachi Ludmila (1 filă copie autenticată);

- Buletin de identitate Antoci Cristina (1 filă copie autenticată);

- Schema de amplasare temporară a gheretei (autorizație de amplasare) înregistrată cu nr.12 din 18.01.2018, locul amplasării fiind *****, str. *****, beneficiar ÎI „Antoci Cristina”, cu termen de valabilitate de 1 an (1 filă copie autenticată);

- Schema de amplasare temporară a gheretei (autorizație de amplasare) înregistrată cu nr.13 din 18.01.2018, locul amplasării fiind *****, str. *****, beneficiar ÎI „Antoci Cristina”, cu termen de valabilitate de 1 an (1 filă copie autenticată);

*c) acte ridicate de la Primăria ***** cu sediul în *****, în baza procesului-verbal de ridicare din 18.04.2018 și examinate potrivit procesului-verbal de cercetare din 18.04.2018, după cum urmează:*

- Fișa de evidență și control înregistrată cu nr.1907 din 05.11.2014, petiționarul fiind Golea Alexandr, iar conținutul succint fiind arenda terenului (1 filă copie autenticată);

- Cererea înregistrată cu nr.G-10656/14 din 03.11.2014 adresată de Golea Alexandru către Primarul *****, Dorin Chirtoacă, potrivit căreia se solicită reperfectarea actelor de arendă a lotului de teren din str. Dacia *****, contractul de arendă nr.5298/2010 între Primăria ***** și ÎI „Nicolae Mușet”, Golea Alexandr (1 filă copie autenticată);

- Extras din Registrul bunurilor imobile pentru efectuarea tranzacțiilor nr.0100/15/76894 din 17.04.2015 pentru bunul imobil din *****, bd. Dacia cu suprafața de 0,0171 ha (1 filă copie autenticată);

- Planul cadastral al bunului imobil cu nr. cadastral ***** din *****, bd. Dacia *****, eliberat la 13.05.2015 (1 filă copie autenticată);

- Contract de arendă nr.5298/2010 din 16.06.2010 încheiat între ÎI „Nicolae Mușet” și Primăria ***** a terenului cu nr. cadastral ***** din *****, bd. Dacia (partea aeroport) pentru exploatarea și reconstrucția obiectivului de comerț și alimentație publică, în baza deciziei CMC nr.5/14-3 din 18.05.2010 (2 file copii autentificate);

- Act de predare-primire din 16.06.2010 a terenului conform contractului de arendă nr.5298/2010 din 16.06.2010 + Decizia CMC nr.5/14-3 din 18.05.2010 (2 file copii autentificate);

- Decizia privind înregistrarea întreprinzătorilor individuali nr.1697 din 27.01.2009 (1 filă copie autenticată);

- Contract de vânzare-cumpărare din 27.06.2014 înregistrat cu nr.4731, încheiat între ÎI „Nicolae Mușet”, în persoana administratorului Nicolae Mușet și Golea Alexandr, obiectul fiind bunul imobil cu suprafața de 135,9 m2 cu nr. cadastral *****, amplasat pe terenul proprietatea *****, bd. Dacia ***** (1 filă copie autenticată);

- Buletin de identitate Golea Alexandru (1 filă copie autenticată);

- Buletin de identitate Golea Ala (1 filă copie autenticată);

- Procură înregistrată cu nr.3750 din 10.11.2017, eliberată de Golea Alexandr lui Chiosa-Mușet Dmitri, potrivit căreia primul îl împuternicește pe ultimul să-l reprezinte în fața autorităților competente, OCT Chișinău, Inspectoratul Fiscal Teritorial, Primăria *****, pentru primirea actelor necesare pentru întocmirea contractului de arendă a terenului situat în *****, bd. Dacia (partea aeroport) (1 filă copie autenticată);

- Buletin de identitate Chiosa-Mușet Dmitri (1 filă copie autenticată);

- Fișa de circulație și examinarea a documentelor înregistrată cu nr.G-10656/14 din 03.11.2014 (1 filă copie autenticată);

- Planul de încadrare în teritoriu privind sistematizarea lotului de pământ pentru exploatarea obiectivului comercial și alimentație publică din *****, bd. Dacia, solicitant Golea Alexandr cu actele anexe (3 file copii autentificate);

- Notă informativă nr.01/107-2602 din 17.12.2015 a DGAURF a Primăriei *****, potrivit căreia se informează că există 22 proiecte de decizii ce urmează a fi examinate în modul stabilit, inclusiv proiectul de Decizie a lui Golea Alexandru și Ala, bd. Dacia (1 filă copie autenticată);

- Decizia CMC nr.15/21-1 din 22.12.2017 cu privire la reperfectarea relațiilor funciare de arendare a lotului de pământ din *****, bd. Dacia cu suprafața de

0,0204 ha, pe un termen de 5 ani cu Golea Alexandr și Ala, pentru exploatarea obiectivului comercial, proprietate privată în devălmășie (1 filă copie autenticată);

- Raport de evaluare nr.2018/02-22 din 05.02.2018 a bunului imobil cu suprafața de 0,0033 ha din terenul public cu nr. cadastral *****, amplasat în *****, bd. Dacia *****, beneficiar Golea Alexandr (2 file copii autentificate);

- Contract de arendă nr.6878/2018 din 16.01.2018 încheiat între Golea Alexandr și Ala cu Primăria ***** a terenului cu suprafața de 0,0204 ha, cu nr. cadastral *****din *****, bd. Dacia (partea aeroport) pentru exploatarea obiectivului comercial, în baza deciziei CMC nr.15/21-1 din 22.12.2017, plata arendei fiind de 851 lei/an (2 file copii autentificate);

- Act de predare-primire din 17.01.2018 a terenului cu suprafața de 0,0204 ha., cu nr. cadastral *****din *****, bd. Dacia (partea aeroport) pentru exploatarea obiectivului comercial (1 filă copie autenticată);

- CD - RDGAO cu nr.2210 (vol.I, f.d.81-174).

În cadrul cercetării judecătorești, în instanța de apel, la solicitarea părții apărării au fost administrate alte mijloace de probă suplimentar celor prezentate de partea acuzării și anume proba cu martorii Maidan Mihail și Coșcodan Ivan.

- **declarațiile martorul Maidan Mihail**, care a comunicat că cunoaște pentru ce a fost invitat în ședință, îl cunoaște pe Socol Vadim, nu sunt rude, îl cunoaște din careva activități, ca arhitect i-a făcut careva servicii.

La întrebările avocatului Vasiliu Sergiu, în interesele inculpatului Socol Vadim, martorul a declarat că, ceva trebuia să construiască, în biroul domnului Coșcodan a fost, erau oficiile unul lângă altul. Era în legătură cu executarea documentației. Nu a discutat niciodată cu domnul Coșcodan legat de sume de bani, erau întrebări profesionale. Nu a asistat la discuții dintre Socol și Coșcodan cu referire la transmiterea unor sume de bani sau influențe. Dintre Socol și Coșcodan nu au fost discuții de influențare a angajaților din primărie. Posibil au fost discuții despre schița aceasta de proiect, posibil că putea să fie în acel birou pentru că erau alături.

La întrebarea avocatului Sorici Gheorghe, în interesele inculpatului Chiosa-Mușet Dmitri, a declarat că i-a corectat ceva, avea niște probleme la un oficiu a dumnealui. Acuzări sau epizoade cu Socol în cauza în care a fost învinuit nu era legat nimic de Socol, iar pe Chiosa-Mușet Dmitri nu-l cunoaște.

La întrebările procurorului Pripa Ion, a declarat că a fost audiat la CNA, în calitate de învinuit. Nu ține minte pe ce articol a fost învinuit. A fost trimis în judecată la Buiucani, a primit amendă, sentința nu a fost contestată.

- **declarațiile martorul Coșcodan Ivan**, în ședința de judecată a instanței de apel, a declarat că știe pentru ce a fost invitat. Îl cunoaște pe Socol și Chiosa. Este condamnat în legătură cu funcția deținută de el, totodată, pe epizodele în care erau

vizați Socol Vadim și Chiosa Dumitru, refuză să dea declarații, folosindu-se de dreptul procedural.

Colegiul Penal, examinând și apreciind totalitatea actelor și documentelor administrate în cursul urmăririi penale, cercetate în cadrul ședințelor de judecată de prima instanță și analizate în ansamblu și de instanța de apel, și probele cercetate în instanța de apel, prin prisma dispozițiilor art. 101 din Codul de procedură penală, reține că acestea au fost obținute cu respectarea riguroasă a normelor procesuale, fiind caracterizate prin relevanță, concludență și utilitate.

În urma unei analize integrale și obiective a materialului probator, rezultă indubitabil că inculpații Socol Vadim și Chiosa-Mușet Dmitri sunt autorii faptelor penale pentru care au fost trimiși în judecată și ulterior condamnați. Argumentele aduse de avocații acestora în susținerea cererilor de achitare se dovedesc a fi de natură declarativă, lipsite de consistență probatorie, în contradicție evidentă cu realitatea judiciară reflectată în dosar. Prin urmare, solicitările formulate în apelurile declarate nu pot fi admise, neexistând elemente care să justifice înlăturarea răspunderii penale sau reevaluarea calificării faptelor.

Totodată, în contextul cadrului normativ prevăzut de Codul penal, Colegiul reiterează importanța principiilor generale ce guvernează răspunderea penală. Astfel, conform art.51, răspunderea penală se întemeiază pe săvârșirea unei fapte prejudiciabile, concretizate printr-o conduită ce întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni definite de lege. Numai persoana care se face vinovată de comiterea unei asemenea fapte este pasibilă de tragere la răspundere penală.

În accepțiunea art. 52 din Codul penal, componenta infracțiunii este determinată de totalitatea trăsăturilor obiective și subiective reglementate de lege, prin care o faptă concretă dobândește caracter infracțional. Această componentă reprezintă fundamentul juridic pe baza căruia se stabilește calificarea penală, atribuind faptei un corespondent normativ expres în Codul penal.

Aderent, art. 113 din Codul penal subliniază că procesul de calificare a unei infracțiuni presupune stabilirea corespondenței exacte dintre fapta prejudiciabilă și trăsăturile esențiale ale infracțiunii prevăzute de norma de incriminare. Această calificare juridică este realizată în toate etapele procedurii, de organele de urmărire penală și instanțele de judecată, fiind un act esențial pentru asigurarea legalității și temeiniciei actului de justiție penală.

În concluzie, analizând întregul ansamblu probator și încadrarea juridică a faptelor, instanța constată că nu există temeiuri care să justifice modificarea sau desființarea hotărârii atacate, astfel încât apelurile declarate sunt nefondate și urmează a fi respinse ca atare.

În continuare, Colegiul reiterează că conform art. 14 din Codul penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală. Nu constituie

infracțiune acțiunea sau inacțiunea care, deși, formal, conține semnele unei fapte prevăzute de prezentul cod, dar, fiind lipsită de importanță, nu prezintă gradul prejudiciabil al unei infracțiuni.

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 326 alin. (2) Cod penal, îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu bănuiala că o persoană publică, ar putea fi influențată în exercitarea atribuțiilor sale de serviciu. Aceste relații sociale au fost afectate prin faptele comise de inculpații Chiosa-Mușet Dmitri și Socol Vadim.

Obiectul material al infracțiunii analizate este reprezentat de mijloacele bănești necuvenite, iar în speță acesta se concretizează în sumele de bani pretinse și ulterior remise în mod ilegal în legătură cu exercitarea influenței. Din materialele cauzei rezultă că inculpații Chiosa-Mușet Dmitri și Socol Vadim au pretins și au primit asemenea mijloace bănești, care nu le erau datorate în mod legal și care nu reprezentau contravaloarea vreunei prestații legitime. În contextul aplicării art. 326 din Codul penal, caracterul necuvenit al foloaselor constituie o condiție esențială, ceea ce presupune că acestea nu se întemeiază pe un drept legal al făptuitorului și nu sunt însoțite de o contraprestație licită față de terțul interesat, ci constituie o remunerație pentru intervenția pe lângă persoane publice sau funcționari, în vederea determinării acestora să îndeplinească, să nu îndeplinească, să întârzie ori să grăbească îndeplinirea unor acțiuni ce țin de exercitarea atribuțiilor de serviciu.

În speță, existența obiectului material este demonstrată cu certitudine prin faptul că sumele de 500 euro și 1***** euro au fost oferite și remise lui Ivan, persoană în privința căreia cauza a fost disjunsă, în scopul influențării unor persoane din cadrul Primăriei municipiului Chișinău și al OCT Chișinău. Aceste sume de bani urmau să servească drept recompensă pentru intervențiile menite să conducă la efectuarea modificărilor necesare în contractul de arendă funciară nr. 5298/10 din 16 iunie 2010, ce viza lotul de pământ cu suprafața de 171 m² situat în municipiul Chișinău, bd. Dacia *****, precum și pentru legalizarea construcției comerciale amplasate pe str. ***** și înregistrarea acesteia la OCT Chișinău.

Totodată, realitatea și concretețea obiectului material rezultă în mod clar din convorbirile purtate între inculpați și persoana menționată, în special din discuția din 22 noiembrie 2017, ora 14:52:08, dintre Coșcodan Ivan și Socol Vadim. Din conținutul acestei conversații, purtate în limba rusă, se desprinde fără echivoc referirea la sumele pretinse, acestea fiind indicate inclusiv prin gesturi, fapt ce confirmă nu doar intenția, ci și existența efectivă a mijloacelor bănești ce constituie obiectul material al infracțiunii reținute.

Analizând materialele cauzei prin prisma **laturii obiective** a infracțiunii de trafic de influență prevăzute de art. 326 alin. (2) Cod penal, Colegiul constată că aceasta este pe deplin întrunită și dovedită prin ansamblul probator administrat.

Latura obiectivă a acestei infracțiuni se manifestă prin fapta prejudiciabilă constând în pretinderea, acceptarea și primirea, personal sau prin intermediul altor persoane, a unor mijloace bănești necuvenite, de către o persoană care are sau susține că are influență asupra unor persoane publice, în scopul determinării acestora să îndeplinească, să nu îndeplinească ori să grăbească sau să întârzie îndeplinirea unor acțiuni ce țin de exercitarea atribuțiilor de serviciu, fapta fiind urmată fie de exercitarea influenței promise, fie de obținerea rezultatului urmărit.

Din circumstanțele de fapt reiese că, în perioada 15.11.2017–28.11.2017, în municipiul Chișinău, persoana în privința căreia cauza penală a fost disjunsă a purtat în mod repetat discuții cu inculpații Chiosa-Mușet Dmitri și Socol Vadim, în cadrul cărora a pretins mijloace bănești, invocând existența unei influențe reale asupra persoanelor publice din cadrul administrației publice locale. Această influență a fost prezentată ca fiind aptă să determine urgentarea prelungirii și modificării contractului de arendă funciară nr. 5298/10 din 16.06.2010 pentru lotul de pământ situat în *****, bd. Dacia *****, precum și, ulterior, perfectarea actelor permissive de amplasare a construcțiilor comerciale din str. *****, deși actele respective erau expirate din anul 2011.

În realizarea faptei prejudiciabile, inculpatul Chiosa-Mușet Dmitri, acționând în comun și de comun acord cu Socol Vadim, a promis și a remis persoanei în privința căreia cauza a fost disjunsă sume de bani în cuantum de 500 euro, iar ulterior 1***** euro, aceste sume reprezentând o remunerație pentru influența promisă asupra funcționarilor publici din cadrul Primăriei municipiului Chișinău, Preturii sectorului Botanica și OCT Chișinău. Caracterul concret și real al acestor acțiuni este confirmat de împrejurarea că remiterea mijloacelor bănești a avut loc în biroul de serviciu al persoanei respective, situat pe str. ***** din *****, iar promisiunea și darea banilor au fost direct legate de obținerea unor rezultate administrative favorabile.

Urmarea imediată a faptei prejudiciabile, ca element indispensabil al laturii obiective, este de asemenea demonstrată. Astfel, la data de 16.01.2018, a fost încheiat contractul de arendă nr. 6878/2018, între Primăria municipiului Chișinău și beneficiarii Alexandr și Ala Golea, iar, la data de 18.01.2018, Pretura sectorului Botanica a eliberat actele permissive de amplasare pentru gheretele de pe str. *****. Aceste rezultate corespund în mod direct scopului pentru care au fost pretinse și remise mijloacele bănești, confirmând legătura de cauzalitate dintre fapta de trafic de influență și efectele produse.

În același sens, declarațiile martorului Golea Alexandr, coroborate cu probele materiale și cu măsurile speciale de investigație, relevă că inculpații au acționat nu întâmplător sau izolat, ci în mod coordonat, asumându-și rolul de intermediari și acceptând mecanismul influenței ilicite. Extrasul din procesul-verbal de consemnare a măsurilor speciale de investigație, precum și fișierele audio-video

cercetate nemijlocit în ședința de judecată, demonstrează că promisiunea, acceptarea și darea mijloacelor financiare nu au fost simple discuții abstracte, ci acțiuni concrete, repetate și orientate către obținerea unui rezultat determinat.

Deși inculpații au negat existența promisiunii și a remiterii mijloacelor bănești, probele administrate infirmă aceste apărări, relevând că influența invocată a fost una credibilă și posibilă, iar comportamentul acestora trădează intenția clară de a exploata această influență în scopul obținerii unor avantaje necuvenite. Confirmările suplimentare oferite de martorii audiați în instanța de apel consolidează concluzia că faptele descrise corespund realității și exclud orice dubiu rezonabil.

Prin urmare, Colegiul Penal constată că latura obiectivă a infracțiunii de trafic de influență este pe deplin dovedită, fiind întrunite toate elementele sale constitutive: fapta de pretindere, promisiune și primire a mijloacelor bănești necuvenite, existența unei influențe reale sau susținute asupra persoanelor publice, scopul determinării acestora să acționeze în exercitarea funcției și realizarea efectivă a influenței promise ori obținerea rezultatului urmărit. Coroborarea tuturor probelor administrate demonstrează în mod concludent caracterul penal al faptelor săvârșite și justifică angajarea răspunderii penale a inculpaților pentru infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. (2) Cod penal.

Suplimentar, Colegiul subliniază că, din perspectiva laturii obiective a infracțiunii de trafic de influență, legea penală nu condiționează existența faptei de exercitarea efectivă a influenței asupra persoanelor publice, ci este suficient ca făptuitorul să pretindă, să accepte sau să primească foloase necuvenite, susținând că dispune de o asemenea influență, în scopul determinării unui comportament funcțional favorabil. Prin urmare, infracțiunea se consumă chiar din momentul realizării actului de pretindere, acceptare ori primire a remunerației, indiferent dacă influența a fost exercitată în mod real sau dacă funcționarul public a fost efectiv determinat de aceasta.

În speță, comportamentul inculpaților Chiosa-Mușet Dmitri și Socol Vadim nu se limitează la o simplă promisiune abstractă sau la discuții lipsite de conținut penal, ci se concretizează în acte materiale succesive, distincte și convergente, constând în promisiunea și remiterea efectivă a unor sume de bani determinate, în cuantum de 500 euro și 1***** euro, către persoana în privința căreia cauza penală a fost disjunsă. Aceste acte au fost realizate în contexte temporale și spațiale clar determinate, în mod repetat și coordonat, ceea ce denotă un mecanism infracțional bine conturat și exclude caracterul întâmplător sau ocazional al faptelor.

De asemenea, Colegiul reține că pluralitatea actelor de pretindere și dare a mijloacelor bănești, raportate la două obiective administrative distincte – modificarea contractului de arendă funciară și perfectarea actelor permissive pentru amplasarea gheretelor – evidențiază caracterul continuu și sistematic al conduitei

infracționale. Fiecare dintre aceste episoade întrunește în mod autonom elementele laturii obiective ale infracțiunii de trafic de influență, fiind unite prin aceeași rezoluție infracțională și prin același scop ilicit, respectiv obținerea unor decizii favorabile din partea autorităților publice.

În același timp, existența unei legături de cauzalitate între fapta prejudiciabilă și rezultatul urmărit rezultă nu doar din succesiunea temporală a evenimentelor, ci și din concordanța evidentă dintre conținutul promisiunilor formulate și actele administrative care au fost ulterior emise. Chiar dacă emiterea acestor acte nu constituie o condiție de tipicitate a infracțiunii, ele reprezintă un indiciu suplimentar al caracterului credibil al influenței invocate și al eficienței mecanismului infracțional pus în mișcare de inculpați.

În acest context, apărările inculpaților, potrivit cărora nu ar fi promis sau oferit mijloace bănești și că nu ar fi exercitat nicio influență reală asupra funcționarilor publici, sunt lipsite de relevanță juridică și nu pot fi reținute. Latura obiectivă a infracțiunii este pe deplin realizată prin simpla creare și exploatare a aparenței de influență, urmată de obținerea foloaselor necuvenite, iar probele administrate demonstrează fără echivoc că această aparență a fost nu doar afirmată, ci și acceptată de către participanții la raportul infracțional.

Prin urmare, conduita inculpaților se circumscrie în totalitate tiparului normativ prevăzut de art. 326 alin. (2) Cod penal, iar faptele săvârșite întrunesc în mod cumulativ toate elementele laturii obiective ale infracțiunii de trafic de influență, ceea ce exclude orice posibilitate de reîncadrare juridică sau de constatare a inexistenței faptei penale.

Latura subiectivă a infracțiunii de trafic de influență este caracterizată de intenția directă, aceasta rezultând din ansamblul circumstanțelor de fapt și din conduita inculpaților înainte, în timpul și după comiterea faptelor. În speță, inculpații Chiosa-Mușet Dmitri și Socol Vadim au conștientizat pe deplin caracterul ilicit al acțiunilor întreprinse, prevăzând în mod clar consecințele prejudiciabile ale acestora și urmărind realizarea lor nemijlocită.

În primul rând, intenția directă se deduce din caracterul deliberat și planificat al acțiunilor inculpaților, care nu au acționat spontan sau sub imperiul unei erori, ci au purtat discuții repetate, în intervale diferite de timp, cu privire la remiterea unor sume de bani determinate, în schimbul exercitării influenței asupra funcționarilor publici. Repetabilitatea faptelor și negocierea cuantumului sumelor pretinse demonstrează existența unei reprezentări clare a scopului urmărit și a mijloacelor utilizate pentru atingerea acestuia.

În al doilea rând, conștientizarea caracterului necuvenit al foloaselor primite este evidentă din modalitatea de realizare a actelor infracționale, respectiv remiterea banilor în afara oricărui cadru legal sau contractual, fără emiterea unor documente justificative și fără existența unei prestații licite care să justifice

primirea acestora. O asemenea conduită nu poate fi interpretată decât ca expresie a voinței de a obține avantaje ilicite, cu asumarea deplină a caracterului penal al faptei.

În al treilea rând, intenția directă este confirmată de scopul special urmărit de inculpați, și anume determinarea funcționarilor publici să acționeze într-un anumit mod în exercitarea atribuțiilor de serviciu, prin intermediul unei influențe reale sau pretinse. Existența acestui scop rezultă nu doar din declarațiile martorilor și din probele audio-video administrate, ci și din legătura temporală dintre remiterea mijloacelor bănești și obținerea ulterioară a actelor administrative favorabile.

De asemenea, acțiunea concretă a inculpaților, realizată în baza unei înțelegeri prealabile și a unei distribuiri tacite a rolurilor, denotă asumarea comună a rezoluției infracționale. Participarea conștientă a fiecăruia la mecanismul infracțional exclude ipoteza unei simple complicități pasive sau a lipsei de discernământ cu privire la natura faptelor comise.

Nu în ultimul rând, atitudinea inculpaților după comiterea faptelor, manifestată prin negarea nejustificată a evidenței probatorii și prin încercarea de a minimaliza rolul propriu, constituie un indiciu suplimentar al conștientizării vinovăției și al intenției directe, în sensul art. 17 Cod penal, fiind incompatibilă cu o eroare de fapt sau cu o conduită lipsită de reprezentarea caracterului ilicit.

Prin urmare, Colegiul constată că latura subiectivă a infracțiunii este pe deplin realizată sub forma intenției directe, inculpații prevăzând rezultatul socialmente periculos al faptelor lor, dorind producerea acestuia și acționând în mod deliberat pentru atingerea scopului infracțional, ceea ce justifică pe deplin angajarea răspunderii penale pentru infracțiunea de trafic de influență.

Subiectul infracțiunii de trafic de influență este calificat, respectiv o persoană fizică ce a împlinit vârsta răspunderii penale (16 ani) și care are sau pretinde că are influență asupra unei persoane publice.

Prin urmare se stabilește că Chiosa-Mușet Dmitri este născut la *****, fiind angajat în calitate de șef de sector la SP-6 al IP Botanica al DP *****, iar Socol Vadim este născut la *****, fiind angajat în calitate de director la SRL „Valauto-S Chișinău”, așadar întrunesc ambii și calitatea de subiect al infracțiunii.

Astfel, instanța de judecată conchide că în acțiunile inculpaților, sunt întrunite toate elementele și semnele distinctive obligatorii ale infracțiunii stabilite de art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal, în varianta normativă de trafic de influență caracterizată prin promiterea și oferirea, personal pentru sine și pentru o altă persoană, de bani, ce nu i se cuvin de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice și a unei persoane cu funcție de demnitate publică, pentru a face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, urmate de obținerea rezultatului urmărit.

În sensul celor elucidate, Colegiul Penal remarcă că instanța de fond corect a stabilit vinovăția inculpaților Chiosa-Mușet Dmitri și Socol Vadim, a analizat în ansamblu probele administrate, a argumentat suficient elementele constitutive ale infracțiunilor, astfel demonstrând o obiectivitate față de cauza dată și o apreciere justificată a tuturor circumstanțele de fapt și de drept. Mai mult ca atât, instanța de fond prin prisma principiilor de proporționalitate, echitate și necesitate a dat o pedeapsă corectă inculpaților Chiosa-Mușet Dmitri Ivan și Socol Vadim Nicolai, luând în calcul modalitatea de comitere, gradul prejudiciabil și personalitatea inculpaților.

Pe această linie de concluzie, nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

Colegiul Penal, analizând probele administrate în cursul de urmărire penală și în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond, cercetate și verificate în instanța de apel, și apreciindu-le, conform prevederilor art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, constată că ele demonstrează cu certitudine vinovăția inculpaților Chiosa-Mușet Dmitri Ivan și Socol Vadim Nicolai în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 326 alin. (2) lit.d) și art. 326 alin. (2) lit.d) Cod penal (două episoade), după semnele - *traficul de influență*, manifestat prin promisiunea și oferirea de bani unei persoane care susține că are influență asupra unor persoane publice pentru a-i face să îndeplinească unele acțiuni în exercitarea funcției lor și să nu îndeplinească alte acțiuni în exercitarea funcțiilor lor, acțiuni săvârșite de două sau mai multe persoane, urmate de obținerea rezultatului urmărit.

Astfel, în condițiile în care sunt întrunite cumulativ toate cerințele legale ale tipicității, ilicității și vinovăției, nu există niciun temei de achitare, întrucât nu se poate susține în mod rezonabil că faptele nu există, că nu întrunesc elementele constitutive ale unei infracțiuni ori că nu au fost săvârșite de inculpați. Dimpotrivă, faptele sunt dovedite cu probe directe, pertinente și concludente, inclusiv declarații de martori, procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație din 15.01.2018, înscrisurile ridicate de la Coșcodan Ivan Fiodor, Pretura sectorului Botanica și de la Primăria *****, care conturează un tablou infracțional clar, coerent și susținut factual și juridic.

Prin urmare, nu poate fi dispusă achitarea inculpaților precum se solicită de către avocații acestora, întrucât în cauză sunt îndeplinite toate condițiile legale pentru atragerea răspunderii penale pentru infracțiunile reținute. A decide altfel ar însemna a ignora probele administrate în mod legal și a nesocoti principiul legalității răspunderii penale, ceea ce ar echivala cu o negare nejustificată a existenței faptei penale și a vinovăției autorilor.

În consecință, instanța de apel va respinge ca neîntemeiat argumentul invocat de partea apărării, avocatul Roșca Veaceslav, referitor la pretinsa încălcare a dreptului la un proces echitabil și a dreptului la examinarea cauzei într-un termen rezonabil. Din analiza materialelor cauzei penale, precum și a proceselor-verbale ale ședințelor de judecată, rezultă cu certitudine că toți participanții la proces au beneficiat pe deplin de garanțiile procedurale prevăzute de lege, având posibilitatea efectivă de a-și exercita drepturile procesuale, inclusiv dreptul de a propune și administra probe, de a formula cereri și obiecții, precum și de a-și expune poziția asupra probelor cercetate.

Totodată, se constată că instanța de fond a manifestat în mod constant o atitudine echilibrată și imparțială, asigurând respectarea principiului contradictorialității și a egalității armelor, prin audierea tuturor părților și prin examinarea argumentelor prezentate de acestea. În acest context, este relevant faptul că eventualele întârzieri în examinarea cauzei nu pot fi imputate instanței, ci au fost generate, în mare parte, de conduita procesuală a apărării. Din actele dosarului rezultă că avocații inculpaților au lipsit în repetate rânduri de la ședințele de judecată, au formulat cereri de amânare și, în anumite situații, au absentat fără a informa instanța în mod corespunzător.

Chiar și în aceste condiții, instanța de fond a dat dovadă de diligență și flexibilitate, analizând de fiecare dată pozițiile ambelor părți și acordând inculpaților posibilitatea reală de a-și exercita dreptul la apărare. Mai mult, atunci când, în urma absențelor repetate ale apărătorului ales, inculpatul Socol Vadim a solicitat acordarea unui termen pentru a-și angaja un alt avocat în bază de contract, instanța a admis această solicitare, oferindu-i timpul necesar pentru a-și asigura o apărare efectivă. O asemenea conduită demonstrează, fără echivoc, preocuparea instanței de fond pentru respectarea dreptului la apărare și a exigențelor unui proces echitabil.

În aceste circumstanțe, nu poate fi reținută existența unei încălcări a dreptului la un proces echitabil sau a dreptului la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, întrucât durata procedurii a fost determinată de complexitatea cauzei și de comportamentul procesual al părților, iar instanța a acționat cu promptitudine și în limitele atribuțiilor sale legale. Prin urmare, critica formulată de apărare apare ca fiind nefondată și urmează a fi respinsă în mod justificat.

Colegiul Penal va respinge, de asemenea, ca neîntemeiat argumentul invocat de partea apărării, potrivit căruia audierea cetățeanului Coșcodan Ivan ar fi fost efectuată cu abateri de ordin procesual, iar acesta nu ar întruni condiția de funcționar public. O asemenea susținere pornește de la o interpretare eronată a normelor de procedură penală și a rolului procesual al martorului în cadrul procesului penal.

Potrivit art. 90 alin. (1) din Codul de procedură penală, martorul este persoana citată în această calitate de organul de urmărire penală sau de instanță, precum și persoana care face declarații, în modul prevăzut de lege, în calitate de martor. În această calitate pot fi citate toate persoanele care posedă informații cu privire la circumstanțe relevante pentru cauză, apte să contribuie la stabilirea adevărului. Legea nu condiționează calitatea de martor de existența unui anumit statut juridic, cum ar fi cel de funcționar public, ci exclusiv de deținerea unor date sau cunoștințe utile pentru clarificarea situației de fapt.

În speță, audierea lui Coșcodan Ivan a fost efectuată cu respectarea cerințelor procedurale, acesta fiind citat și audiat în mod legal, în calitate de martor, în temeiul informațiilor pe care le deținea cu privire la faptele cercetate. Faptul că acesta nu deține calitatea de funcționar public este lipsit de relevanță sub aspect procedural și nu poate constitui un impediment pentru audierea sa ca martor, atât timp cât declarațiile sale sunt pertinente și contribuie la elucidarea circumstanțelor cauzei.

Prin urmare, critica apărării nu poate fi primită, întrucât statutul juridic al martorului nu influențează legalitatea audierii sale, iar condiția esențială prevăzută de lege este aceea ca persoana audiată să posede informații relevante pentru soluționarea cauzei, condiție care, în cazul de față, este pe deplin îndeplinită.

Mai mult ca atât, se stabilește că partea apărării invocă că martorul Coșcodan Ivan a fost audiat cu încălcări procedurale, însă nu le exemplifică care ar fi acestea. Ori din conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată, unde a fost audiat martorul indicat, se atestă cu certitudine că instanța a purces la audierea acestuia în strictă conformitate cu prevederile legale, fără abateri de la lege, ceea ce se denotă din fila dosarului 100 Vol. III.

Instanța de apel va respinge, ca nefondat, și argumentul invocat în cererea de apel înaintată de avocatul Șorici Gheorghe în interesele inculpatului Chiosa-Mușet Dmitri precum că probele administrate în cauză nu ar demonstra existența elementelor constitutive ale infracțiunii, în special ale laturii obiective și ale laturii subiective. O asemenea susținere este infirmată de analiza complexă și coroborată a întregului material probator, care demonstrează fără echivoc atât existența acțiunii prejudiciabile, cât și forma de vinovăție cu care au acționat inculpații.

Astfel, sub aspectul laturii obiective, din probele administrate rezultă în mod clar că inculpatul Chiosa-Mușet Dmitri, acționând împreună și de comun acord cu Socol Vadim, a participat nemijlocit la realizarea faptei de trafic de influență, constând în promisiunea și remiterea unor sume de bani determinate, în cuantum de 500 euro și 1***** euro, unei persoane care susținea că are influență asupra funcționarilor publici din cadrul administrației publice locale. Aceste mijloace bănești au fost oferite în scopul determinării persoanelor publice să grăbească și să favorizeze soluționarea unor chestiuni ce țin de exercitarea atribuțiilor de serviciu,

respectiv modificarea și prelungirea contractului de arendă funciară, precum și perfectarea actelor permissive pentru amplasarea construcțiilor comerciale. Faptele respective sunt confirmate prin declarațiile martorilor, probele materiale, măsurile speciale de investigație și înregistrările audio-video, care, analizate în ansamblu, demonstrează caracterul concret, repetat și coordonat al acțiunilor inculpatului.

Totodată, existența urmăririi imediate, precum și a legăturii de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și rezultatul urmărit, este susținută de emiterea ulterioară a actelor administrative favorabile, circumstanță care, deși nu constituie o condiție obligatorie pentru consumarea infracțiunii, confirmă credibilitatea influenței invocate și caracterul real al mecanismului infracțional pus în aplicare. Prin urmare, susținerea apărării privind inexistența laturii obiective este contrazisă de ansamblul probator administrat.

Sub aspectul laturii subiective, probele demonstrează că inculpatul Chiosa-Mușet Dmitri a acționat cu intenție directă, având o reprezentare clară a caracterului ilicit al conduitei sale și urmărind în mod conștient obținerea unui rezultat determinat. Intenția directă rezultă din caracterul deliberat al faptelor, din participarea activă la negocierile privind sumele de bani, din remiterea efectivă a acestora și din scopul explicit urmărit, acela de a obține, prin intermediul influenței pretinse, soluții favorabile din partea autorităților publice. Modalitatea de comitere a faptelor, lipsa oricărei justificări legale a plăților efectuate și acțiunea concertată cu ceilalți participanți la infracțiune exclud orice ipoteză a unei erori sau a lipsei de vinovăție.

În aceste condiții, instanța constată că afirmațiile apărării privind inexistența elementelor constitutive ale infracțiunii nu se susțin, fiind contrazise de probele administrate și de analiza lor coroborată. Atât latura obiectivă, cât și latura subiectivă ale infracțiunii prevăzute de art. 326 Cod penal sunt pe deplin întrunite, iar existența faptei penale și vinovăția inculpatului Chiosa-Mușet Dmitri sunt dovedite dincolo de orice dubiu rezonabil, motiv pentru care argumentele invocate în cererea de apel urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

Cu referire la argumentul invocat de partea apărării în apelul suplimentar, potrivit căruia măsurile speciale de investigație ar fi fost efectuate cu încălcarea prevederilor art. 132⁵ alin. (9) Cod de procedură penală, Colegiul Penal îl va respinge ca nefondat și lipsit de suport probator. O analiză atentă a normei legale invocate, coroborată cu circumstanțele concrete ale cauzei, relevă că susținerea apărării se întemeiază pe o interpretare formală și eronată a dispozițiilor procesual-penale.

Potrivit art. 132⁵ alin. (9) Cod de procedură penală, judecătorul de instrucție este în drept să dispună, prin încheiere motivată, folosirea datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigație dintr-o cauză penală în alta, cu condiția ca infracțiunea săvârșită să fie de același gen sau să vizeze infracțiuni de terorism,

crimă organizată ori infracțiuni ce atentează la securitatea statului, și cu respectarea termenului de cel mult 3 luni din momentul obținerii informației. Or, în speță, condiția identității de gen al infracțiunilor este pe deplin întrunită, întrucât datele obținute prin măsurile speciale de investigație vizează fapte de trafic de influență, încadrate juridic în aceeași categorie de infracțiuni de corupție, fiind astfel permisă utilizarea acestora în cauza examinată.

Totodată, din materialele dosarului nu rezultă că partea apărării ar fi contestat, în mod oportun și conform procedurii legale, legalitatea dispunerii sau efectuării măsurilor speciale de investigație în faza de urmărire penală. Dimpotrivă, se constată că, pe parcursul examinării cauzei în fond, apărării i-au fost asigurate toate garanțiile procesuale, inclusiv dreptul de a formula obiecții cu privire la probele administrate, fără ca aceasta să fi invocat, la momentul examinării nemijlocite a probelor, pretinse încălcări ale normelor procedurale referitoare la măsurile speciale de investigație.

Mai mult, în cadrul ședințelor de judecată, nu se regăsesc obiecții concrete și motivate ale apărării cu privire la probele obținute prin măsuri speciale de investigație, acestea fiind cercetate nemijlocit și contradictorial, cu participarea părților. În aceste condiții, invocarea tardivă, în faza apelului, a unor pretinse neregularități procedurale, fără indicarea concretă a încălcărilor și fără demonstrarea unei atingeri reale aduse drepturilor procesuale ale inculpaților, nu poate constitui temei pentru constatarea nulității probelor sau pentru excluderea acestora din materialul probator.

Este de subliniat că simpla afirmare, în cadrul unei apărări formale, a existenței unor încălcări procedurale nu este suficientă pentru a atrage sancțiunea nulității, în lipsa demonstrării caracterului esențial al pretinsei încălcări și a impactului acesteia asupra legalității și loialității administrării probei. Or, în speță, apărării nu a reușit să probeze că măsurile speciale de investigație ar fi fost dispuse sau executate cu încălcarea cerințelor legale ori că utilizarea datelor obținute ar fi afectat dreptul la apărare sau echitatea procesului penal.

Prin urmare, Colegiul Penal constată că măsurile speciale de investigație au fost efectuate și valorificate cu respectarea dispozițiilor art. 132⁵ alin. (9) Cod de procedură penală, iar probele obținute în urma acestora sunt legale, pertinente și admisibile. În consecință, argumentele invocate de partea apărării urmează a fi respinse ca neîntemeiate, neexistând temeiuri legale pentru excluderea probelor respective din dosarul cauzei.

De asemenea, instanța de apel va respinge ca neîntemeiat argumentul părții apărării potrivit căruia probele ar fi fost preluate mecanic din rechizitoriu, fără a fi supuse unei verificări sub aspectul pertinentei și utilității lor. O asemenea afirmație este infirmată de actele procedurale ale cauzei și de modul efectiv în care instanța de fond a procedat la examinarea materialului probator.

Din procesele-verbale ale ședințelor de judecată rezultă în mod clar că instanța a examinat nemijlocit, în ședință publică, toate probele care au stat la baza sentinței de condamnare, în prezența tuturor participanților la proces. Probele au fost cercetate în mod contradictoriu, fiind supuse dezbaterii, iar părții apărării i-a fost oferită posibilitatea efectivă de a formula obiecții cu privire la legalitatea, relevanța și concludența acestora, de a solicita excluderea unor probe, precum și de a prezenta probe noi în apărare. În aceste condiții, nu poate fi reținută susținerea că instanța s-ar fi limitat la o simplă reproducere a materialelor din rechizitoriu, fără o analiză proprie și independentă.

Totodată, instanța de fond a procedat la aprecierea probelor în conformitate cu principiile procesului penal, oferind fiecărei probe o evaluare individuală și în ansamblu, prin prisma relevanței sale pentru stabilirea situației de fapt și a vinovăției inculpaților. Aprecierea probelor a fost realizată în mod liber, însă în baza conștiinței juridice formate din analiza tuturor probelor administrate, iar concluziile instanței sunt motivate și susținute de materialul probator cercetat nemijlocit.

Or, potrivit normelor procesual-penale, administrarea probelor presupune nu doar strângerea acestora, ci și verificarea lor sub aspectul legalității, relevanței și veridicității, atât în favoarea, cât și în defavoarea învinutului sau inculpatului. Această activitate este realizată de organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea participanților la proces, precum și de instanța de judecată, la solicitarea părților, prin procedeele probatorii prevăzute de Codul de procedură penală. În speță, aceste exigențe au fost respectate pe deplin, iar dreptul la apărare a fost efectiv garantat.

Prin urmare, critica apărării referitoare la pretinsa lipsă de verificare a probelor este lipsită de temei, fiind contrazisă de modul de desfășurare a procesului și de conținutul actelor procedurale, motiv pentru care urmează a fi respinsă ca nefondată.

Așadar, instanța de apel constată că soluția instanței de fond este legală și temeinică, bazată pe probe clare și pertinente, și nu pe simple prezumții sau aprecieri subiective, astfel că motivele invocate de apărare sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse.

În altă ordine de idei, Colegiul menționează că la numirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpaților Socol Vadim și Chiosa-Mușet Dmitri, instanța de fond corect a aplicat prevederile legale și în conformitate cu prevederile art. 7 și art.75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Astfel, în corespundere cu prevederile art. 61 alin. (1) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Iar, potrivit alin. (2) al aceleiași dispoziții legale, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Conform art. 75 din Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Subsecvent, din dispozițiile art. 75 alin. (1) din Codul penal, se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, pedeapsa penală este echitabilă doar atunci când îndeplinește un dublu scop: pe de o parte, să sancționeze fapta comisă, iar pe de altă parte, să contribuie la reintegrarea socială a condamnatului și la prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni, atât de către acesta, cât și de către alți membri ai societății. Astfel, o pedeapsă disproporționată sau excesivă riscă să provoace efecte contrare, generând sentimente de nedreptate, resentimente și o pierdere a încrederii în sistemul juridic, ceea ce poate submina scopurile fundamentale ale justiției penale.

În acest context, legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili măsura acesteia strict în limitele prevăzute de lege, respectând atât dispozițiile părții generale, cât și ale părții speciale a Codului penal. Mai mult decât atât,

individualizarea pedepsei reprezintă un principiu de bază, care presupune adaptarea sancțiunii la circumstanțele concrete ale fiecărui caz, astfel încât măsura aplicată să fie necesară și proporțională cu scopurile legii penale și să răspundă particularităților persoanei condamnate.

Aplicând aceste principii în speța inculpaților Socol Vadim și Chiosa-Mușet Dmitri, instanța trebuie să asigure că pedeapsa stabilită nu doar reflectă gravitatea faptei – ținând cont de natura și mijloacele comiterii infracțiunii, scopul urmărit, condițiile în care a fost săvârșită și consecințele produse, ci și particularitățile personale ale inculpatului, precum starea psihică, situația socială și familială, istoricul penal și comportamentul anterior și posterior infracțiunii.

În acest mod, cuantumul și regimul pedepsei trebuie să fie astfel încât să asigure respectarea principiului echității sociale, să faciliteze corectarea și reabilitarea inculpatului și să descurajeze recidiva, în conformitate cu standardele europene privind drepturile omului. Executarea pedepsei, prin aplicarea unui regim adecvat, trebuie să contribuie la conștientizarea necesității respectării legii penale și la prevenirea săvârșirii unor fapte similare în viitor.

Prin urmare, instanța de judecată are datoria să individualizeze pedeapsa într-un mod echilibrat și rațional, astfel încât să se realizeze în mod efectiv obiectivele justiției penale, menținând totodată respectul pentru demnitatea persoanei și garantând un tratament uman și proporțional în conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

În primul rând Colegiul Penal evidențiază faptul că instanța de fond corect a reținut doar prevederile art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal, excluzând agravanta prevăzută la lit. b). Potrivit modificărilor operate prin Legea nr. 136 din 06.06.2024 în vigoare 07.09.2024, la art. 326 alin. (2) Cod penal a fost exclusă lit. b) și anume săvârșită de două sau mai multe persoane, astfel prin prisma art. 10 Cod penal, urmează a fi încadrate acțiunile inculpaților prin prisma art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal pe ambele episoade.

În continuare, Colegiul reține lipsa circumstanțelor agravante, stabilite de art. 77 din Codul penal și a circumstanțelor atenuante stabilite de art. 76 din Codul penal.

Instanța de apel reține că lui Socol Vadim și Chiosa-Mușet Dmitri li se incriminează infracțiunile prevăzute de art. 326 alin.(2) lit.d) și art. 326 alin.(2) lit.d) Cod penal, care prevede pedeapsă cu amendă în mărime de la 3***** la 4***** unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 7 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 5***** la 1*****0 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

Totodată, art.326 alin.(2) lit.d) Cod penal (*normă în vigoare la data comiterii infracțiunilor – perioada lunii noiembrie 2017*), prevedea pedeapsa cu amendă în mărime de la 3 ***** la 4 ***** unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la

6 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 5 ***** la 10 ***** unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

Astfel, infracțiunea prevăzută de art. 326 alin.(2) lit.d) Cod penal, prin prisma art.16 alin. (4) Cod penal se califică a fi o infracțiune gravă.

Subsidiar, Colegiul Penal consideră că instanța de fond la aplicarea pedepsei corect a reținut faptul că inculpații nu dispun de antecedente penale, au la întreținere copii minori, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru.

Potrivit art. 84 alin (1) Cod penal, dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privința persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani – pe un termen nu mai mare de 20 de ani și în privința minorilor – pe un termen nu mai mare de 12 ani și 6 luni. În cazul în care persoana este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni ușoare și/sau mai puțin grave, pedeapsa definitivă poate fi stabilită și prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră.

Așadar, instanța de apel concluzionează că pedeapsa atribuită de instanța de fond pentru infracțiunile prevăzute de art. 326 alin.(2) lit.d) și art. 326 alin.(2) lit.d) Cod penal cu aplicarea art.84 alin.(1) Cod penal, sub formă de amendă în mărime de 4***** (patru mii) unități convenționale, ceea ce constituie 2*****00 (două sute mii) lei și cu privarea de a exercita funcții publice pe o perioadă de 3 ani, este corectă și echitabilă.

În analiza temeiniciei și legalității hotărârii instanței de fond, Colegiul reiterează principiul fundamental al dreptului penal, conform căruia sancțiunea trebuie să fie nu doar legală, ci și necesară și proporțională cu gravitatea faptei și cu pericolozitatea concretă a inculpatului. În acest sens, art. 75 Cod penal impune individualizarea pedepsei în funcție de o serie de factori cumulativi, printre care gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia..

Aplicarea pedepsei amenzii în cazul inculpaților Socol Vadim și Chiosa-Mușet Dmitri, reflectă o justă apreciere a acestor elemente. Fapta comisă, deși încadrată în categoria infracțiunilor grave conform art. 16 alin. (4) Cod penal, nu a avut un caracter violent, nu a produs consecințe ireversibile și nu a generat o reacție socială deosebită.

În același timp, lipsa antecedentelor penale, inexistența unor tulburări de comportament sau a consumului de substanțe interzise (confirmate de inexistența înregistrărilor la evidențele medicului narcolog sau psihiatru), precum și profilul personal și social al inculpaților, toate acestea indică faptul că scopul pedepsei, prevăzut de art. 61 Cod penal, poate fi atins fără privare de libertate. Prin urmare, aplicarea unei amenzi penale într-un quantum semnificativ și anume 3500 unități convenționale, pentru fiecare capăt de acuzare, iar prin aplicarea art.84 alin.(1) și(2) – pedeapsa definitivă de 4***** unități convenționale, echivalent a 200 ***** lei.

Instanța de apel reține că legea penală oferă instanței posibilitatea de a opta între pedeapsa închisorii și cea a amenzii, iar alegerea uneia dintre ele trebuie să rezulte dintr-o analiză complexă a circumstanțelor speței. În lipsa unor elemente care să justifice aplicarea unei pedepse privative de libertate, cum ar fi o conduită recidivantă, un pericol social deosebit ori o atitudine negativă față de valorile sociale ocrotite de lege, aplicarea amenzii se dovedește a fi nu doar legală, ci și cea mai adecvată.

Pentru toate aceste considerente, Colegiul apreciază că hotărârea primei instanțe este legală și temeinică, întrucât reflectă o corectă individualizare a pedepsei, corespunde principiilor fundamentale ale dreptului penal și răspunde exigențelor unui proces echitabil, motiv pentru care se impune menținerea acesteia în integralitate.

În conformitate cu art.395 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

Colegiul Penal reiterează că instanța de judecată corect a aplicat față de inculpații Chiosa-Mușet Dmitri Ivan și Socol Vadim Nicolai, măsura preventivă „obligarea de a nu părăsi țara”, care are un caracter temporar și subzistă până la rămânerea definitivă a sentinței. Totodată, Colegiul reține că prin emiterea deciziei instanței de apel, sentința a rămas definitivă și în aceste condiții măsura preventivă aplicată față de inculpat a încetat de drept, iar cererea de revocare a acesteia este lipsită de obiect.

Cu referire la *confiscarea specială din contul inculpaților* Chiosa-Mușet Dmitri Ivan și Socol Vadim Nicolai a sumei de 1500 euro, instanța de apel reiterează că în accepțiunea art. 106 Cod penal, confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite, nu pot fi recuperate sau confiscarea acestora este imposibilă din orice alt motiv, se confiscă prioritar un alt bun cu valoare echivalentă, iar în lipsa acestuia, contravaloarea acestora. Sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau

destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni; b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri sau foloase ce derivă din astfel de bunuri; c) date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor; d) deținute contrar dispozițiilor legale; e) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile sau foloasele obținute din aceste bunuri; f) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului. Dacă bunurile indicate la alin. (2) au fost comasate cu bunuri dobândite legal, se confiscă acea parte din bunuri sau contravaloarea acestora care corespunde valorii bunurilor rezultate din infracțiuni și a veniturilor sau foloaselor obținute din aceste bunuri. Confiscarea specială se aplică chiar dacă bănuitul, învinuitul, inculpatul sau condamnatul este liberat de răspundere penală sau de pedeapsă penală ori dacă a fost aplicată amnistia sau a survenit decesul acestuia. Confiscarea specială nu se aplică în cazul liberării persoanei de răspundere penală ca urmare a expirării termenului de prescripție, cu excepția infracțiunilor ușoare, mai puțin grave sau grave, și dacă termenul a expirat după pornirea procesului penal. Confiscarea specială nu se aplică în cazul infracțiunilor săvârșite prin intermediul unui organ de presă sau al oricărui alt mijloc de informare în masă.

Colegiul Penal, reține că măsura de siguranță a confiscării speciale a echivalentului mijloacelor bănești se va dispune, în temeiul art. 106 din Codul penal, numai în cazul în care se dovedește că banii au servit efectiv la realizarea laturii obiective a uneia dintre modalitățile normative prevăzute la infracțiunea din art. 326 alin. (2) Cod penal.

Prin urmare, Colegiul Penal, notează că scopul sancțiunii penale – prevenția și reparația prejudiciului – se va atinge prin aplicarea confiscării speciale, ceea ce susține corectitudinea și temeinicia soluției instanței de fond.

Concluzionând, Colegiul Penal constată că, careva abateri sau încălcări de ordin procedural, de către instanța de judecată, pe parcursul examinării cauzei în instanța de fond, nu au fost stabilite, motiv pentru care, apelurile depuse împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 martie 2025, urmează a fi respinse ca nefondate.

În conformitate cu art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c), art.417, art.418 din Codul de procedură penală, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E:

Apelurile declarate de avocatul Roșca Veaceslav și avocatul Vasiliu Sergiu în interesele inculpatului Socol Vadim, și apelul declarat de avocatul Sorici Gheorghe în interesele inculpatului Chiosa-Mușet Dmitri, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 martie 2025, adoptată în cauza penală privindu-i

pe Socol Vadim și Chiosa-Mușet Dmitri, se resping ca fiind nefondate, cu menținerea fără modificări a hotărârii contestate.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, însă poate fi atacată cu recurs în Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la data comunicării deciziei integrale.

Președintele ședinței, judecătorul

Bulhac Ion

Judecător

Pîslariuc Vitalie

Judecător

Mămăligă Natalia